

Dommelwip/5

Monumenten/10

Saw in Zwarte Doos/17

26 oktober 2006 / jaargang 49

Cursor/7

/3 Welkom voor nieuwe profs en uhd's
/5 Meet & Match
/6 Mensenhand verdwijnt uit pakhuis
/9 Gemoedelijke wandelmachine
/14 De mantra van excellentie

Informatie- en opinieblad van de Technische Universiteit Eindhoven. Redactie telefoon 040-2472961 e-mail cursor@tue.nl

TU/e helpt bij politieonderzoek

De onderzoeksdiensten van de politie Brabant Zuid-Oost roepen de hulp in van de TU/e voor het verbeteren van hun opsporingsmethodes. Vooral voor het forensisch onderzoek beschikt de universiteit over kennis die mogelijk vrijwel direct kan worden ingezet bij het oplossen van misdaden. Gedacht wordt aan technologieën als patroonherkenning, 3D-scans en zelflerende systemen.

De zoektocht naar technieken en technologieën die de prestaties van de Nederlandse politie moeten verbeteren, begon toen de regering medio 2005 een plan aankondigde om de opsporing van misdaad te verbeteren. Volgens het kabinet loopt Nederland ver achter bij landen als Australië en de Verenigde Staten. Daarom wordt er extra geld uitgetrokken voor forensisch onderzoek en komt er een innovatieplatform voor deze tak van onderzoek. De gedachte is dat techniek en technologie de opsporingspercentages significant kunnen verbeteren. Met dat idee kwam Bert Corbijn van de Forensisch Technische Recherche bij het TU/e Innovation Lab. Op dit moment wordt

gezocht naar projecten waarbij kennis van de TU/e wordt gebruikt bij het verbeteren van onderzoeksmethoden. Ir. Wim Bens, directeur van het Innovation Lab, vond binnen de faculteiten onderwerpen waarmee de TU/e en de politie aan de slag zouden kunnen. Bijvoorbeeld op het gebied van patroonherkenning, waarbij computers in staat zijn bandensporen of sporen op een kogel te herkennen. Bij de faculteit BMT wordt hieraan gewerkt. Een ander gebied is het analyseren van vocht dat op slachtoffers wordt aangetroffen. Daarin kunnen sporen van DNA aanwezig zijn. Ditzelfde geldt voor het herkennen en analyseren van geuren. Ook denk Bens aan zelflerende systemen die de politie kunnen helpen hun kennis en informatie met computers te koppelen, vergroten en inzichtelijk te maken.

In de komende maanden wordt gekeken of enkele projecten gestart kunnen worden. Volgens Bens zijn vooral TOIO's geschikt om de kennis om te zetten in toepassingen. Voor de TU/e is het interessant om via de samenwerking geld binnen te krijgen waarmee het eigen onderzoek een impuls kan geven./ ●

'Radikaal' verder bij Groep-één

Ido Koppenaar van de fractie Radikalen -met één zetel vertegenwoordigd in de universiteitsraad- stelt zich niet verkiesbaar voor een volgende termijn. Hij sluit zich aan bij studentenfractie Groep-één. Een eenmansfractie bleek voor Koppenaar te klein om zijn ambities te realiseren.

De student kwam er gedurende het raadsjaar achter dat het runnen van de fractie een tijdrovende bezigheid is die hij niet naar tevredenheid kan uitvoeren. Zomaar alles opgeven is volgens

Koppenaar zonde van de ideeën die hij heeft ontwikkeld. Daarom brengt hij zijn 'gedachtegoed' onder bij pragmatici van de U-raad: Groep-één. "Ik had geen specifieke voorkeur voor PF of Groep-één", zegt Koppenaar. De reden dat hij toch bij Groep-één aan de slag gaat, is omdat die club de ideeën van de eenling graag wilde inlijven.

Fractievoorzitter van Groep-één, Ben Buiks, is tevreden over de komst van Koppenaar: "We zijn erg blij dat zijn ideeën niet verloren gaan. Vooral op het gebied van cultuur kunnen we hem goed gebruiken."/ ●

Originele ontwerpen van 3 TU's

Enthousiast komen studenten naar je toe om te vertellen over hun eigen ontwerp of dat van een studiegenoot.

Gedurende de hele week lopen er nog studenten van de TU's van Delft, Twente en Eindhoven rond om uitleg te geven bij de tentoonstelling Design United op de begane grond van het Hoofdgebouw. Hier zijn de beste of meest originele ontwerpen te zien van studenten Industrial Design van de drie TU's. De objecten die te zien zijn, bestrijken een heel scala qua vormgeving, maar ook qua toepassing. Zie je op de ene plek een uitklapbare bank voor op straat, een stukje verder vind je een opslagmedium voor berichten van terminale patiënten aan hun nabestaanden. Deze afwisseling komt ook tot uiting in de vier domeinen 'Home', 'Care', 'Entertainment' en 'Public Space'. Binnen elke categorie zijn zes ontwerpen te zien; twee van elke TU. Lara van der Veen van de TU Delft ontwierp de 'Cabin for two', een stapelbare tijdelijke 'slaapunit' (zie foto linksboven). Dat het ding er zeer uitnodigend uitziet, vond zondag 22 oktober ook een zwerver, die er inkroop om even een uiltje te knappen. De tentoonstelling is nog geopend tot en met zondag 29 oktober.

Foto's: Bart van Overbeeke

Masaki Shimakawa

“Wanneer een orkest jouw stuk speelt, geeft dat echt een kick”

Jim Heirbaut

Foto: Bart van Overbeeke

De vrije tijd van Masaki Shimakawa (30) ziet er overzichtelijk uit: muziek, muziek en nog eens muziek. Klassiek welteverstaan. Naast vioolles speelt hij bij Quadrivium, het Philips Symfonie Orkest en om het jaar de Veldhovense Revue. En binnenkort hopelijk het Nederlands Studenten Orkest. Op 3 november mag Shimakawa naar de auditie. “Hoe losser ik ben, hoe beter het gaat klinken.”

De geboren Japanner Masaki Shimakawa, Nederlandse roepnaam ‘Makkie’, kwam op elfjarige leeftijd voor het eerst naar Nederland, toen zijn vader een baan kreeg bij Philips. Toen hij veertien was, keerde het gezin terug naar Japan, maar Shimakawa vergat Nederland niet. Na de middelbare school keerde hij terug om aan de TU/e Elektrotechniek te gaan stude-

ren. Meteen werd hij lid van Quadrivium, de klassieke studenten muziekvereniging. Daar speelt hij sindsdien viool. Naast de computer op zijn werk staat nu altijd zijn vioolkoffer. Wanneer hij het werk even beu is, haalt hij de viool eruit en speelt hij een stukje. Zijn collega’s vinden het best. Shimakawa werkt in het Twinning Center op het TU/e-terrein bij softwarebedrijf 42 Solutions. Daar voert hij ook zijn afstudeerproject uit voor zijn studie Informatica, inmiddels aan de Fontys Hogeschool. Al op zijn vierde had Shimakawa een half jaar vioolles. Niet raar met een moeder die professioneel pianiste is en een vader die op hoog amateurniveau cello speelt. “We hebben veel samen gespeeld. Maar mijn ouders zijn nog altijd veel verder dan ik. Ik kijk nog echt tegen ze op”, vertelt Shimakawa. Bij Quadrivium en het daaronder vallende kamerorkest Ensuite speelt Shima-

kawa niet alleen viool, hij componeert ook. In juni van dit jaar voerde dat orkest nog zijn stuk over het scheppingsverhaal uit. “Dat gaf echt een kick, zo’n orkest dat je stuk speelt. Erg goed voor je eergevoel.” Op 3 november aanstaande doet Shimakawa mee aan de audities voor het Nederlands Studenten Orkest (NSO). Dit wordt jaarlijks opnieuw samengesteld uit studenten die in hun vrije tijd op hoog niveau klassieke muziek maken. Het orkest, zo’n negentig muzikanten groot, gaat in februari 2007 na een intensieve repetitieperiode op tournee door Nederland. Het laatste concert vindt traditiegetrouw plaats in een wereldberoemde concertzaal. Vijf jaar geleden was dat Carnegie Hall in New York. Maar de tournee dit jaar eindigt, wordt nog geheim gehouden. Het laatste concert op Nederlandse bodem is in het Amsterdamse Concertgebouw. “Ik doe al vanaf 2001 ieder jaar

mee aan de audities”, vertelt de violist, die nog niet doordrong tot het orkest. “In 2003 was ik er heel dichtbij. Ik mocht terugkomen voor een tweede auditie, maar toen ging het een stuk minder.” De druk is volgens Shimakawa enorm, met een zeer kritische dirigent die de audities afneemt. “Ik maak me daar enorm nerveus om. Bij een musical zoals de Veldhovense Revue, waaraan ik al twee keer heb meegedaan, kun je moeilijke stukken in het begin een beetje ‘faken’. Maar bij de auditie voor het NSO kan dat niet. Daar moet je een stuk precies, zuiver en technisch correct spelen. En de losheid die ik bij de Revue heb, heb ik bij de audities nog niet gevoeld. Terwijl dat wel heel belangrijk is. Hoe losser ik ben, hoe beter het klinkt.” Zijn vioolspel is naar eigen zeggen beter dan ooit. De laatste zeven jaar heeft hij continu les gehad. “Dat was ook wel nodig ook, want ik had mezelf in Japan

de foute techniek aangeleerd. Dat is in Nederland weer gerepareerd.” Toch wordt het weer lastig om uitgekozen te worden voor het Nederlands Studenten Orkest. Shimakawa: “In een lustrumjaar zijn er altijd veel meer aanmeldingen dan normaal. Daarom heb ik waarschijnlijk minder dan vijftig procent kans dat ik erdoor kom. Maar ik wil de uitdaging weer aangaan. Waarschijnlijk doe ik voor het laatst een poging”. Shimakawa heeft zijn studie informatica bijna afgerond. Maar hij wil doorstuderen. Aan de TU/e of in de muziek, daar is hij nog niet helemaal uit. “Kom ik door deze audities heen, dan weet ik dat ik het conservatorium aankan.” Viool is dan eerste keus, maar Shimakawa droomt er stiekem van componist en dirigent te worden. “Dan weet je precies hoe de hele partituur in elkaar zit. Dan weet je precies hoe elk fragment gespeeld moet worden.” / ●

Cursor/Colofon

© 2006. Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur. De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden artikelen te wijzigen.

Redactie Han Konings (hoofdredacteur), Chriz van de Graaf, Jim Heirbaut, Ivo Jongsma, Brigit Span (eindredacteur), Monique van de Ven, Enith Vlooswijk **Aan dit nummer werkten verder mee** Elke van Cassel, Ruben Libgott, Benjamin Ruijsenaars, Paul Weehuizen **Foto's** Bart van Overbeeke, Bram Saeys **Lay-out** Esther Valk **Redactieraad** prof.dr.ir. Maarten Steinbuch (voorzitter), drs. Joost van den Brekel, Agnes van Hemert (secretaris), prof.dr.ir. Han Meijer, Wouter Schilpzand **Basisvormgeving** Koos Staal bno **Druk** Drukkerij E.M. de Jong B.V. Baarle-Nassau **Advertenties** Bureau Van Vliet BV, Passage 13-21, 2024 KS Zandvoort, tel. 023 - 5714745 **Redactie-adres** TU/e, W-hal 1.25, postbus 513, 5600 MB Eindhoven, tel. 040 - 2472961/2474020, e-mail: cursor@tue.nl, www.tue.nl/cursor. Cursor is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau (HOP)

TU/e technische universiteit eindhoven

De week van/Martijn

Martijn Jansen is voorzitter van studievereniging Lucid van Industrial Design.

Maandag: Ik trap af met een te lange bestuursvergadering. Daarna snel ontbijten tijdens de lunch om vervolgens een presentatie over Lucid te geven voor een groep coaches van onze faculteit. Verder woon ik een vergadering bij over ons lustrum in januari.

Dinsdag: Ik zit ook in de organisatie van de expositie ‘Design United’ van de faculteiten Industrial Design van de drie TU’s. Daarvoor heb ik vandaag een vergadering. Verder ren ik de hele dag rond om mijn ‘to-do’-lijstje in te korten. ’s Avonds eet ik gezellig bij mij thuis met mijn bestuur. Na het eten ga ik naar mijn vriendin om ons eenjarig jubileum te vieren.

Woensdag: De expositie wordt opgebouwd en het wordt erg mooi. Verder merk ik dat ik helaas wel veel van mijn voorzitters-

taken laat liggen vanwege de expositie. ’s Avonds is er een meeting van het Design Platform Eindhoven in de Stadsschouwburg. Vervolgens naar de feestjes van Protogoras en CHEOPS.

Donderdag: Om 9.00 uur aanwezig om de expositie te helpen opbouwen. Hier ben ik om acht uur ’s avonds pas mee klaar. Snel een kebab naar binnen werken om vervolgens in slaap te vallen op de bank.

Vrijdag: Dat de laatste loodjes het zwaarst wegen, merk ik vandaag. De hele dag staat in het teken van drie taken tegelijk hebben en vervolgens nog een vierde erbij krijgen. Om het allemaal af te krijgen, ga ik samen met een boel anderen tot 23.00 uur door.

Zaterdag: Om 10.00 uur aanwezig om de tentoonstelling te installeren. Uiteindelijk was het allemaal op tijd af en konden onze speciale gasten, burgemeester Alexander Sakkers, rector Hans van Duijn en de vice-

president van Philips Research Emile Aarts, de tentoonstelling openen. Dit verloopt erg soepel en ik ontvang alleen maar lovende berichten over de tentoonstelling. Bij de Nederlandse Designprijzen ’s avonds is de uitreiking behoorlijk suf, maar het feestje daarna erg gezellig. Een mooie gelegenheid om te netwerken.

Zondag: Om 8.00 uur gaat de wekker en ik word moeilijk wakker omdat ik gisteren dacht dat mijn zorgen voorbij waren. Om 9.00 uur is het tijd om te beginnen met het installeren van de projecten. De tentoonstelling wordt goed bezocht en ik ben trots op wat we bereikt hebben.

Bèta-canon kijkt vooral naar het heden

De bèta-canon waarmee de Volkskrant in 2007 van start gaat, krijgt een ander karakter dan de officiële Nederlandse canon die vorige week is gepresenteerd. De natuurwetenschappelijke 'handreiking aan het onderwijs' zal vooral betrekking hebben op bètakwesties die iedereen moet weten, zonder dat er een historisch anker hoeft te zijn.

Professor ontwikkelingsgenetica Ronald Plasterk wordt een van de zes commissieleden die gaan bepalen welke onderwerpen in de canon opgenomen worden. De Volkskrant maakt zaterdag 4 november de namen van de andere vijf leden bekend. Voorlopig ziet het ernaar uit dat daar geen TU/e-prof tussen zal zitten, laat de krant weten.

Dat de natuurwetenschap er in de Nederlandse canon wat bekaaid vanaf komt, begrijpt Plasterk wel. "Het is toch een project dat werd getrokken door alfa's. De geschiedenis wordt beschreven door alfa's, maar gemaakt door bèta's. Dat kan men een pedante opmerking vinden, maar het is bedoeld als tegengas. Alfa's vinden het volstrekt normaal dat ze het verschil tussen een molecuul en een atoom niet kennen. Als een bèta op een feestje zou zeggen dat hij niet weet wie W. F. Hermans is, wordt hij terecht beschimpt."

Vooraf de bekende fysicus Robbert Dijkgraaf roerde zich na de presentatie van de Nederlandse canon met daarin vijftig zaken die Nederlanders in ieder geval zouden moeten weten. Hij vindt het onbegrijpelijk dat de wereldberoemde natuurkundige-

wiskundige Christiaan Huygens (1629-1695) niet in de lijst van de Commissie-Van Oostrom is opgenomen. Plasterk heeft begrip voor die verontwaardiging. "Ik heb al gezegd dat je voor een canon niet één commissie in het leven moet roepen, maar drie. De onderwerpen die door alle drie de groepen worden aangedragen, zijn waarschijnlijk echt van belang."

De onderwerpen voor de bèta-canon kunnen door iedereen aangedragen worden, via de Volkskrant-website. Aanstaaende zaterdag zal de krant de eerste nominaties behandelen. De uiteindelijk canon krijgt vanaf januari wekelijks aandacht in het dagblad. Daarnaast wordt er een interactieve website over het onderwerp gelanceerd. (HOP)/●

CDA wacht nog met oordeel over leerrechten

Het CDA heeft nog geen knoop doorgehakt over de invoering van leerrechten. Studentenbond LSVb meldt in een persbericht dat kamerlid Cisca Joldersma invoering per september 2007 niet ziet zitten, maar zij heeft de studentenbond gevraagd het bericht in te trekken. "Zij gaan niet over mijn standpunten", aldus de CDA'er.

"We wachten nog op de knelpuntenanalyse van staatssecretaris Bruins. Een besluit volgt na het overleg van 30 oktober", reageert Joldersma des-

gevraagd. "Ik ben gisteren met LSVb-voorzitter Irene van den Broek in debat gegaan, en heb haar gezegd dat zorgvuldige invoering moeilijk kan worden. Maar ik wil daar wel eerst over kunnen praten met de staatssecretaris."

Het LSVb-persbericht heeft ergernis gewekt, geeft de CDA'er toe. "Keer op keer zijn er partijen die de invoering van leerrechten op deze manier proberen te frustreren. Eerst was het universiteitenvereniging VSNU, nu is het de LSVb. Terwijl ze gewoon hun pijnpunten op

tafel moeten leggen bij de staatssecretaris en de Tweede Kamer. Maar wij maken de afweging, niet de LSVb."

Of de leerrechten daadwerkelijk worden ingevoerd, is nog maar de vraag. De Eerste Kamer moet nog een oordeel vellen over het nieuwe bekostigingssysteem. De spoedwet die soepele invoering mogelijk moet maken, ligt maandag voor aan een kritische Tweede Kamer. De kleine christelijke partijen en de linkse oppositie inclusief PvdA zien invoering in september 2007 niet zitten. (HOP)/●

Spreker eist gescheiden zitplaatsen mannen en vrouwen

Het dringende verzoek van spreker Suhayb Salam dat mannen en vrouwen gescheiden plaats zouden nemen in collegezaal 6 van het Auditorium leidde dinsdag 17 oktober tot onvrede onder de aanwezigen. De multiculturele studentenvereniging Mosaic had voorafgaand aan de iftar-bijeenkomst een lezing gepland over de oorsprong en de betekenis van de ramadan, met als doel moslims en niet-moslims nader tot elkaar brengen.

Spreker Salam is de zoon van de Tilburgse imam Ahmad Salam die in 2004 weigerde minister Rita Verdonk de hand te schudden. "De spreker wilde dat de mannen voorin de zaal gingen

zitten en de vrouwen achterin, 'om de poorten tot de ontucht niet te openen'", zegt studentenpastor Elisabeth Fricker, die bij de lezing aanwezig was. "Dit stond mij erg tegen." Ook de organisatoren waren het hier niet mee eens: "We hebben Salam duidelijk proberen te maken dat dit niet verstandig was op een universiteit, in een collegezaal, bij een openbare lezing", zegt voorzitter van Mosaic Mohamed el Haddad, "maar we konden hem niet overtuigen. Hij zei: 'Of mannen en vrouwen gaan gescheiden zitten, of de lezing gaat niet door.' We hadden geen keus." De organisatie wilde de ruim veertig aanwezigen niet teleurstellen door de lezing af te gelasten. De strikte scheiding van mannen en

vrouwen hield uiteindelijk geen stand omdat laatkomers een willekeurige plek in de collegebanken uitkozen. Mosaic-voorzitter El Haddad benadrukt dat de lezing inhoudelijk voldeed aan de verwachtingen en dat de aanwezigen hierover positief waren. Moamina Kurdi, penningmeester van het bestuur en voorzitter van het vorige bestuur van Mosaic, zegt vooral negatieve meningen te hebben gehoord over de lezing. "Zowel van moslims, als van niet-moslims." Zelf is ze niet naar de lezing gegaan, omdat ze het niet eens was met de eis van de spreker. "Ik vind het heel jammer dat mijn medebestuurleden van dit jaar niet het gevoel hebben dat dit fout was."/●

'Verwelkoming' voor nieuwe profs en uhd's

Foto: Bart van Overbeeke

"Vroeger kwamen nieuwe hoogleraren even langs bij het College van Bestuur, ontvingen hun benoemingsbrief en vijf minuten later stonden ze weer buiten. Niet echt een gebeurtenis waar je een heel warm gevoel aan overhield. Voor universitaire hoofddocenten was er zelfs helemaal niets." Aan het woord is prof.dr.ir. Gerrit Kroesen, hoogleraar bij de faculteit Technische Natuurkunde en bestuurslid van de Faculty Club. Dat moet beter kunnen meende Kroesen en hij kreeg het College van Bestuur aan zijn zijde. In nauwe samenwerking met het Bureau Promoties en

Plechtigheden werd een evenement georganiseerd dat door Kroesen omschreven wordt als een 'verwelkoming'. In het voorjaar was de primeur en maandag 16 oktober werden voor de tweede keer zo'n veertien pas aangestelde hoogleraren en UHD's met hun partners uitgenodigd voor een diner in de University Club. Ook de decanen waren aanwezig en gaven een korte schets van de wetenschappelijke carrière van de betreffende hoogleraar of UHD van hun faculteit. Uit handen van rector prof.dr.ir. Hans van Duijn ontvingen ze een officiële oorkonde.

Kroesen en zijn medebestuurleden van de Faculty Club hopen met deze happening, die zo'n tweemaal per jaar gaat plaatsvinden, de corporate spirit binnen de TU/e te verhogen. Kroesen: "Waarom zouden we niet eens heel expliciet laten weten dat we trots zijn op onze universiteit en op de mensen die er werken? Je krijgt op deze manier ook een veel beter beeld van je collega's." Volgens Kroesen waren de reacties net als in het voorjaar zeer enthousiast en zijn ook bijna alle genodigden lid geworden van de Faculty Club./●

Ach en Wee

..ONZE RECTOR MAGNIFICUS
ZIT NOG TE PRAKKISEREN
HOE HIJ HET WOORD "EXCELLENTIE"
INVULLING GAAT GEVEN ...

... MISSCHIEN HAD IK BETER
HET WOORD "GOUDMERK"
KUNNEN GEBRUIKEN...

Algemeen

Stan Ackermans Institute
Presentation of PDEng diploma

The Stan Ackermans Institute (SAI) congratulates the candidates who have achieved their Professional Doctorate in Engineering (PDEng). The candidates who have successfully completed the two-year postgraduate designer's program in User System Interaction have received their diplomas on October 12 2006.

The SAI wishes the following successful candidates every success in their further careers: Drs. H.T. Boland, D. Chaita BA, X. Ding MSc, K.N. Fachry MSc, H.M.P. De Hesselle MSc, D. Izotov MSc, A.C.J.M. Kessels MSc, F. Körner MSc, J. Li MSc, Drs. C.J.H. Nieuwenhuizen, J. van der Peijl MSc, A. Perez MSc, H.A. Schut MSc, Ir. M.C. Smit, I.A.C. Soute MSc, Drs. J. Verhaegh, M.P.F. Verschoor MSc, H. Wang MSc, Y. Zhang MSc.

3TU School for
Technological Design, Stan
Ackermans Institute
Information day 2
November 2006

Are you currently completing your Master of Science programme? Are you looking for an even faster successful career in industry or business? Then you should consider applying to one of the technological designer programmes at the 3TU. School for Technological Design, Stan Ackermans Institute. Together the three Dutch universities of technology -Delft University of Technology, University of Twente, and Eindhoven University of Technology- offer ten exceptional two-year programmes that will put you on a faster track to a successful career in industry. In addition to broadening your technological expertise, you will also learn more professional skills that will enhance your career opportunities. Industry offers

engineers from our programmes excellent jobs, because it is known that our graduates have gained superb qualities! For more information concerning the organisation and content of each programme, we are pleased to invite you to our information day on Thursday the 2nd of November at Eindhoven University of Technology. The programme starts at 13.00 hrs and ends at 18.00 hrs. The complete programme is available on our website. Entry is for free. For more information and registration please visit: www.3TU.nl/SAI or contact us by telephone number: (040) 247 24 52.

Centraal Stembureau
Kandidatenlijsten
verkiezingen 2006

De door het Centraal Stembureau in haar vergadering d.d. 30 oktober '06 vastgestelde kandidatenlijsten zijn beschikbaar via haar webpagina's

(<http://www.tue.nl/verkiezingen/>). Van dinsdag 31 oktober t/m donderdag 2 november '06 bestaat de mogelijkheid om tegen het betreffende besluit schriftelijk bezwaar aan te tekenen bij het Centraal Stembureau.

In haar zitting d.d. vrijdag 3 november '06 stelt het Centraal Stembureau de verzamellijst van alle kandidatenlijsten vast en kent daarbij de lijstnummers toe. Deze verzamellijst wordt eveneens gepubliceerd op genoemde webpagina's. Omstreeks 14 november '06 worden de kennisgevingen van de stemming verzonden.

DPO
Cursus Evalueren

De cursus 'Evalueren' wordt door DPO/didactische scholing verzorgd op dinsdag 28 november 2006 van 9.00 tot 12.30 uur. De workshop is geschikt voor TU/e-medewerkers met een onderwijs-taak, vooral voor diegenen die het eigen onderwijs (willen gaan) evalueren. In deze cursus leren docenten om te gaan met de mogelijkheden en beperkingen van studentenoordelen en vragenlijsten en deze optimaal te benutten om het eigen onderwijs te verbeteren. Plenaire activiteiten zullen worden afgewisseld met werken in kleine groepen aan enkele opdrachten. Ook worden relaties gelegd met de eigen situatie. Meer informatie is te verkrijgen bij Marja Houben (telefoon 5292). Aanmelden kan per telefoon (2520), per e-mail (cursus.dpo@tue.nl) of via internet (www.tue.nl/nl/diensten/dpo/didactische_scholing/).

Workshop Toetsen met
tentamens

De workshop 'Toetsen met tentamens' wordt door een trainer van DPO verzorgd op donderdag 30 november 2006 van 9.00 tot 12.30 uur. De workshop is geschikt voor TU/e-medewerkers met een onderwijstaak. Tijdens deze korte workshop komen aan bod: - toetsen opstellen uitgaande van operationele doelstellingen; - formuleren van functionele toetsvragen van verschillende typen; - het nakijken en scoren van toetsen. Na een inleiding gaan de cursisten zelf aan de slag met het formuleren van toetsvragen voor het eigen vak. De cursisten bespreken de vragen met elkaar en beoordelen de bruikbaarheid. Meer informatie is te verkrijgen bij Ruud van Vliet (telefoon 2459). Aanmelden kan per telefoon (2520), per e-mail (cursus.dpo@tue.nl) of via internet (www.tue.nl/nl/diensten/dpo/didactische_scholing/).

Mensen

Promoties

Ir. G.P.H. Gubbels verdedigt op dinsdag 31 oktober zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 4

van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'Diamond Turning of Glassy Polymers'. Gubbels promoveert aan de faculteit Werktuigbouwkunde. Promotor: prof.dr.ir. P.H.J. Schellekens.

Ir. R.W. van der Heijden verdedigt op woensdag 1 november zijn proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 4 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'InP-based planar photonic crystals: process development, characterization and infiltration'. Van der Heijden promoveert aan de faculteit Technische Natuurkunde. Promotor: prof.dr. H.W.M. Salemink.

Mw. ir. L. Ma verdedigt op woensdag 1 november haar proefschrift en stellingen tegen de bedenkingen van een commissie. Dit gebeurt vanaf 16.00 uur in zaal 5 van het Auditorium. De titel van het proefschrift luidt 'Knowledge Representation Under Inherent Uncertainty in a Multi-Agent System for Land Use Planning'. Ma promoveert aan de faculteit Bouwkunde. Promotor: prof.dr. H.J.P. Timmermans.

Afscheid

Na een dienstverband van 43 jaar gaat Han van Asperen met FPU. Ter gelegenheid van haar afscheid van de faculteit Wiskunde en Informatica wordt haar een receptie aangeboden op donderdag 26 oktober in HG 6.29, aanvang 10.00 uur. Belangstellenden zijn van harte uitgenodigd op de receptie aanwezig te zijn. Han van Asperen is sinds juni 1999 werkzaam bij de faculteit Wiskunde en Informatica als faculteitssecretaresse. Daarvoor werkte ze voor de verschillende bedrijfsartsen van de Technische Hogeschool, later de TU/e. Met toewijding en plezier heeft zij haar werk als faculteitssecretaresse gedaan. Zij wordt tot op de dag van vandaag zeer gewaardeerd door haar collega's.

25 jaar dienstjubileum

Op 1 november 2006 is Toon Reijnders 25 jaar in dienst van het Studentensportcentrum van de TU/e. Graag nodigen wij u uit om samen met hem deze mijlpaal te vieren op vrijdag 3 november 2006 van 16.00 tot 18.00 uur in de kantine van het Studentensportcentrum.

Dankwoord

Graag wil ik de faculteit Wiskunde en Informatica bedanken voor het geweldige afscheid op 12 oktober. Dank ook aan alle medewerkers, studenten, familie en vrienden die deze dag zo bijzonder voor mij hebben gemaakt. Een natuurlijk ook de Tuna voor de muzikale hulde. Hartelijk dank voor de bloemen, cadeaus en de mooie toespraak. Met vriendelijke groeten, Henny van Keulen
Zie verder op pagina 16.

CHALLENGE THE FUTURE

Delft University of Technology is a multifaceted institution offering education and carrying out research within the technical sciences at an internationally recognised level. Education, research and designs are strongly oriented towards applicability. TU Delft develops technologies for future generations, focusing on sustainability, safety and economic vitality. At TU Delft we work in an environment where technical sciences and society converge. TU Delft comprises 8 faculties, unique laboratories, research institutes and schools.

The Sustainable Mobility programme is a joint initiative by Shell and TU Delft, the purpose of this programme is to contribute to sustainable development. The programme is a four-year joint project between TU Delft and Shell. Both organisations share the same vision: universities and companies working together are the driving forces behind the capacity for innovation in the Netherlands. This creates economic value and helps to solve social problems. Through this joint Sustainable Mobility Programme, new technological possibilities will be researched that offer commercial possibilities for sustainable business.

For our Sustainable Mobility programme Delft University of Technology has PhD vacancies for:

- PhD Novel nanomaterials for improved Li-ion battery performance**
- PhD Design of a Molten Salt Nuclear Reactor for sustainable Hydrogen production**
- PhD Metal Oxide Nanoparticles for Photocatalytic Decomposition of NOx**
- PhD From Solar to Fuel**
- PhD Sustainable transportation and storage of bulk materials**
- PhD Model-based traffic flow control for sustainable mobility**
- PhD Investigation of the formation and destabilisation of gas hydrates in earth sediments**
- PhD Nano skilled advanced materials**

For more information about these vacancies and the procedure please visit our website: www.vacaTUresinDelft.nl/sustainablemobility

Delft University of Technology

**BOEKENWURM OF KRAP BIJ KAS?
KOM WERKEN OP HET
BOEKENFESTIJN EINDHOVEN!**

**Van 30 oktober t/m 5 november
Beursgebouw Eindhoven (naast CS)**

Ben je die hele week of enkele dagen beschikbaar? Mail de dagen dat je kan werken en je telefoonnummer naar:
jobs@boekenfestijn.com of
bel: **030 604 74 00.**

Parttime werken - Fulltime verdienen !!

Doordeweeks en/of het weekend

(zie pag 16)

Bier en snert na duik in Dommel

Wie bouwt de sterkste constructie? Daar ging het om bij de jaarlijkse constructiewedstrijd van studievereniging Simon Stevin van de faculteit Werktuigbouwkunde op woensdag 18 oktober. Alle eerstejaars studenten hadden in een project een vakwerkraan ontworpen en gebouwd en deze werd die dag met hun eigen lichaamsgewicht getest. Zij dienden namelijk groepsgewijs plaats te nemen op een mechanische wip, die verbonden was met een door hetzelfde groepje ontworpen constructie. Door water weg te laten lopen, dat als contragewicht diende, kwam er een steeds grotere kracht op de constructie te

staan. Tot die het begaf en de studenten onherroepelijk het Dommelwater in plonsden. Voor iedere natte student wachtte een koud biertje, een kom snert en een warme douche in het Sportcentrum. Als laatste groepje ging het kandidaatsbestuur van studievereniging Simon Stevin het water in. Zij gingen vergezeld van ir. Huub Giesen, studieadviseur van de faculteit Werktuigbouwkunde en geestelijk vader van de constructiewedstrijd. Hij neemt dit jaar afscheid van de faculteit en werd door de organisatie van de wedstrijd hartelijk bedankt voor zijn inspanningen. Foto: Bart van Overbeeke

Miljoenen SURF verdeeld voor doorstroming studenten

De stichting SURF heeft 3,7 miljoen euro verdeeld onder vijf digitale projecten die de doorstroming van studenten moeten bevorderen. De gefinancierde plannen worden de komende periode uitgewerkt en opgestart door samenwerkende instellingen uit het voortgezet, beroeps- en hoger onderwijs.

Het geld is verdeeld in het kader van het Nationaal Actieplan E-learning, dat studeren met behulp van ict verder moet bevorderen - de kerndoelstelling van SURF. De projecten variëren in grootte. Er gaat één miljoen euro naar een online competentietest voor mbo'ers die een hbo-bachelor willen gaan volgen. Ook voor het project waarbij tests worden ingezet om de juiste schakelprogramma's te bepalen tussen een afwijkende wo- of een hbo-bachelor en een wo-master is een miljoen euro gere-

serveerd. Voor een site waar studenten hun wiskundevaardigheden kunnen toetsen stelt SURF 600.000 euro beschikbaar. Eenzelfde bedrag wordt verstrekt aan de ontwikkeling van digitale videodossiers bij competentieonderwijs. Voor gedigitaliseerde schakelprogramma's voor studenten die na hbo-rechten een juridische wo-master willen volgen, keert SURF een half miljoen euro uit. Bij de projecten zijn twaalf hogescholen betrokken, waaronder Fontys, Avans, de Hogeschool Utrecht, en Saxion. Behalve de Radboud Universiteit, Wageningen Universiteit en de Erasmus Universiteit doen alle universiteiten aan een van de projecten mee. (HOP)/●

Man pleegt meerdere diefstallen op TU/e

Een man probeerde op dinsdag 17 oktober rond 11.00 uur een laptop te stelen uit de studententermijnplaats in Vertigo. Twee studenten Bouwkunde betrapten hem en zetten de achtervolging in. Via de hoofdingang vluchtte de man het

gebouw uit richting Limbopad. De studenten raakten hem hier kwijt. Inmiddels had de dader wel de laptop uit zijn handen laten vallen. De man liep vervolgens over de Dorgelolaan weer het TU/e-terrein op. Daar ging hij het Helix-gebouw

in, waar hij van een kamer op de derde etage een laptop, de bijbehorende tas, een gsm, en schrijfspullen ontvreemde. De dief heeft zich inmiddels vrijwillig bij de politie gemeld en genoemde diefstallen bekend. Ook bekende de man dat hij

vroeger op de dinsdag nog een laptop had gestolen van het TU/e-terrein, en op maandag 16 oktober een gsm. Vanwege de drugsverslaving van de man kan hij zich niet goed herinneren waar deze diefstallen precies hebben plaatsgevonden. Om de zaak

goed te kunnen afhandelen, wil de politie graag weten wie de eigenaars zijn van de gestolen laptop en gsm. Daarvoor kan contact worden opgenomen met de BHV van de TU/e via tst.2020@tu.nl.

TU/e-starters strijden om gunsten alumni

“Vandaag zijn er geen verliezers. Jullie hebben allemaal veel potentieel”, zo sprak Wim Bens, directeur van het TU/e Innovation Lab en drijvende kracht achter de Meet & Match dag voor alumni en starters op vrijdag 13 oktober. Een lustrumactiviteit onder de noemer: ‘Ondernemen vergt lef. Zeker op vrijdag de 13de’. Negen starten-de hightech bedrijven presenteerden zich kort aan een volle zaal van geïnteresseerde alumni. De starters streden om prijzen van sponsors Essent (juryprijs) en Shell (publieksprijs) en uiteraard om de gunsten van mogelijke investeerders.

Dolphys Medical kreeg van de jury unaniem de Essent prijs van tweeduizend euro. Het bedrijf van onder anderen Scheikundige Technologie starter Dirk van Asseldonk ontwikkelt een systeem voor toediening van medicijnen op het moment dat de patiënt dat wil, via een apparaat dat

een implantaat met ultrasone golven activeert. Op deze manier kan ernstige pijn, zoals doorbraakpijn bij kanker, effectiever bestreden worden dan nu het geval is. De Shell publieksprijs, eveneens tweeduizend euro, ging naar Werktuigbouwkunde afstudeerder Sebastiaan Boers (zie foto) voor zijn initiatief Discrete 3D forming. Boers maakt met een speciale methode een ‘reconfigureerbare’ mal voor kleinere series. Daardoor kunnen productiekosten omlaag en kunnen sommige producten gemaakt worden die anders niet rendabel zouden zijn. Hij ziet toepassingen in de medische sector, bijvoorbeeld door siliconen borstprothesen beter op maat te maken. Maar ook in de metaalindustrie voor het vormen van metaalplaat. Bij de bijeenkomst waren zo'n tachtig alumni aanwezig, samen met de negen starters en belangstellenden. Alumnus ir. Frans Geerts zag zijn twee favorieten allebei een prijs

Starter Sebastiaan Boers won de Shell publieksprijs. Foto: Bart van Overbeeke

krijgen. “Ik ga beide bedrijfjes proberen een handje te helpen via mijn netwerk in de maakindustrie. Dolphys Medical kan ik wellicht helpen iemand te vinden die het apparaat om het medicijnimplantaat te activeren kan maken. In mijn netwerk heb ik verschillende partijen die consumentenartikelen maken waar medische goedkeuring

voor nodig is,” vertelt hij. “Sebastiaan Boers kan ik bijstaan als het gaat om ervaring en presentatie, en ik kan hem in contact brengen met maakbedrijven en designhuizen”. Geerts zit in de vervaardiging van elektronische apparatuur voor grotere partners, zo heeft hij met zijn bedrijf Alcatel een design laptop geproduceerd voor Tulip.

Volgens Gerard Blom, coördinator Technostarters TU/e en lid van het organisatiecomité van de dag, hebben de starters allemaal waardevolle nieuwe contacten opgedaan. “De alumni bieden praktische hulp als het gaat om kennis en ervaring. Sommigen willen ook investeren”./●

In ‘t kort

Prijs voor afstudeerwerk TU/e'er

Ir. Erik Manders heeft de Wim de Hoek Constructeursprijs gewonnen met zijn afstudeerwerk, getiteld ‘Design of a Human-like Robotic Eye Unit’. Het levert Manders, die vorig jaar afstudeerde aan de TU/e-faculteit Werktuigbouwkunde, duizend euro op en een trofee. De prijs wordt jaarlijks uitgereikt aan het beste afstudeerwerk op het gebied van construeren in de werktuigbouwkunde van de drie TU's.

Bijeenkomst later met FPU

De TU/e-vakbonden en het ABP houden op donderdag 2 november een voorlichtingsbijeenkomst voor TU/e-medewerkers die nog gebruik kunnen maken van de FPU-regeling. Door de zogeheten ‘motie Vendrik’ kan het pensioen hoger worden als men later met FPU gaat. Hoe dit precies in elkaar zit, wordt 2 november verteld. De bijeenkomst is van 12.00 tot 14.00 uur in de Blauwe Zaal van het Auditorium.

Schermtoernooi

Schermvereniging Hoc Habet houdt komende zaterdag haar jaarlijkse schermtoernooi, in de gymzaal en zaal twee van het Sportcentrum. Er zijn een kleine honderd deelnemers, die samen enkele honderden wedstrijden afwerken met degen of met floret. Van de deelnemers zijn er ongeveer dertig student. Er is geen enkele deelnemer van Hoc Habet zelf. Voorzitter Alke van den Berg: “We zijn te druk bezig met organiseren, we hebben geen tijd om zelf mee te doen. Daar hebben we te weinig leden voor.” De wedstrijden zijn vrij te bezichtigen.

Ben jij beter dan Microsoft?

Studenten die goed zijn in websites bouwen, maken dit najaar kans op een geldprijs van 2.500 euro. Als ze tenminste meedoen aan de wedstrijd ‘ben jij beter dan Microsoft?’ van de TU Delft, Microsoft en een handvol kleine bedrijven. Studenten die kans willen maken, moeten een zogenaamde ‘mashup’ ontwikkelen. Daarbij worden op het net beschikbare diensten gecombineerd. Het is de eerste keer dat de wedstrijd wordt gehouden. Inschrijven kan tot en met 8 november. Studenten met de beste ideeën moeten hun website op 19 december aan een publiek presenteren. Zie ook: www.benijjbeterdanmicrosoft.nl. (HOP)

Mensenhand verdwijnt uit

Embedded systems/Ivo Jongsma
Foto/Bart van Overbeeke

Automatisering. Sinds deze term in de jaren zestig zijn intrede deed, is de inrichting van heel wat bedrijfshallen totaal veranderd. Maar bij ‘orderpicking’ in magazijnen -op het oog een vrij simpel proces- blijken mensen nog een groot deel van het werk te doen. Het Embedded Systems Institute (ESI) en het Veghelse bedrijf Vanderlande Industries gaan samen onderzoeken of dit werk ook kan zonder mensenhanden. Ze gaan hiervoor het distributiecentrum helemaal opnieuw bedenken. En dat kan leiden tot een heel ander magazijn.

Het doel is niet het wegbezuinigen van mensen, stelt dr.ir. Frans Beenker, director industrial programs bij onderzoeksinstituut ESI, voorop. De mens blijkt gewoon een zwakke schakel in de distributieketen, legt hij uit. Tillen en reiken is zwaar en mag steeds minder volgens de Arbo. Het werk is saai en soms gevaarlijk, het gebeurt vaak 's nachts en het betaalt maar matig. Bijgevolg is de doorstroom van personeel groot, wat de kwaliteit van de orders natuurlijk niet ten goede komt. Eén procent orders met fouten is geen ongebruikelijk percentage. Wat bij een groot distributiecentrum staat voor een fors volume aan orders dat retour komt. Alles bij elkaar reden genoeg om eens te kijken of het niet volledig automatisch kan.

Dat lijkt misschien simpel, maar het feit dat er anno 2006 nog geen volledig geautomatiseerd distributiecentrum bestaat, zegt eigenlijk al genoeg. Het is al vaker geprobeerd, maar de fout die daarbij werd gemaakt, is dat er alleen een

vervanging voor de mens werd gezocht. De rest bleef hetzelfde. Waardoor de oplossingen te duur, te langzaam of te onbetrouwbaar waren. Bijkomende moeilijkheid: als je alles automatiseert, moet er ook een totaalsysteem zijn dat alles bijhoudt en aanstuurt. De complexiteit hiervan is enorm. In een distributiecentrum kunnen goed tienduizend verschillende producten liggen, enkele duizenden orderkratten onderweg zijn en enkele tienduizenden unieke kratten in opslag staan.

Alles loslaten

Een consortium van bedrijven en instellingen, geleid door het ESI, is deze maand begonnen met het project Flexible Automated Logistics Concepts (Falcon). Totaalbudget acht miljoen euro, looptijd vier jaar, mankracht twintig fte - ruim

ESI

Het Embedded Systems Institute (ESI) is in 2002 opgericht door de drie TU's, ASML, Philips, Océ en TNO om industriële innovatie en wetenschappelijk onderzoek op het gebied van embedded system engineering te bevorderen. De term 'embedded

systems' wordt gebruikt voor in producten ingebouwde intelligentie in de vorm van computers en software. Het ESI is gevestigd in het Laplace-gebouw, op de TU/e-campus.

ESI-projectleider ir. Maarten van Lent

veertig man. Die gaan aan de slag bij de drie TU's, bij Vanderlande, bij ESI en later ook bij enkele kleine en middelgrote bedrijven voor de realisatie van specifieke onderdelen. De ambitie: het distributiecentrum als het ware opnieuw uitvinden. “We zoeken naar een heel nieuwe benadering”, vertelt Beenker. “We laten alles even helemaal los en kijken wat er dan uitkomt.” Belangrijke randvoorwaarden zijn dat het distributiecentrum volautomatisch moet worden en dat de oplossing die Falcon genereert volledig geïntegreerd is: van ‘warehouse management system’ tot de grippers die de artikelen uit de opslag halen en in orderkratten stoppen. En betaalbaarheid is natuurlijk ook een belangrijke voorwaarde. De investeringskosten mogen niet te hoog zijn. Distributie is een relatief onzekere business, dus willen distributiebedrijven geen al te grote bedragen investeren. Aan het einde van de rit moeten er nieuwe methoden en tools klaarliggen om volautomatische distributiecentra te ontwerpen. Hoogniveau modellen bijvoorbeeld, die de hele logistieke flow simuleren. Waaruit vervolgens auto-

matisch een softwarecode gegenereerd kan worden voor de distributiesystemen. Maar ook zeer concrete zaken zoals eenvoudige, betrouwbare grijptechnieken met bijbehorende grippers om artikelen op te tillen en te verplaatsen. Beenker: “Je kunt wel een heel fancy robot bedenken die alles kan doen wat je wilt. Maar dat is onbetaalbaar. Bovendien is die door zijn grote complexiteit onbetrouwbaar.” En er moet natuurlijk ook voor de wetenschappelijke wereld een interessant resultaat uitkomen, in de vorm van proefschriften, artikelen en symposia. “Elke deelnemer moet profiteren van Falcon”, aldus de directeur industrial programs.

Plastic bak

Hoe het uiteindelijke distributiecentrum dat uit Falcon voortkomt er uitziet, is nog onbekend. Maar het zal waarschijnlijk heel anders zijn dan het huidige pakhuis. Om maar eens wat te noemen: er hoeft bijna geen plaats meer ingeruimd te worden voor mensen. Waardoor minder ruimte nodig is, want het geautomatiseerde picksysteem neemt veel minder plek in. Het systeem zorgt ook zelf voor

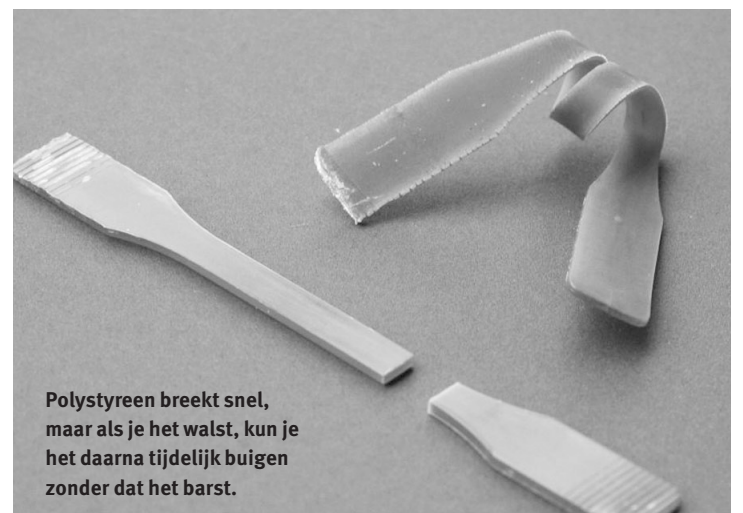
Rubber voorkomt breuk in plastic

Plastic is vaak bros doordat het materiaal belastingen intern niet goed verdeelt. Door die concentratie van spanning ontstaan scheurtjes die uiteindelijk tot breuk leiden. Promovendus ir. Jules Kierkels probeerde de afgelopen vier jaar om bepaalde plastics zo ver te krijgen dat ze de spanning intern wel netjes verdelen. Zijn oplossing: piepkleine rubber balletjes, die de boel als het ware beter bij elkaar houden.

Polycarbonaat (PC) is een krachtpatser onder de polymeren, zeg maar een soort plastic Jerommeke. Er worden bijvoorbeeld autoruiten van gemaakt, en onbreekbare plastic bierglazen. Maar het is relatief duur. Polystyreen (PS) daarentegen is aanzienlijk slapper. Typische toepassingen ervan zijn plastic bekertjes en cd-hoesjes - objecten die zelfs een klein kind met gemak aan gruzelementen helpt. Daar staat echter een groot voordeel tegenover: het is zo'n acht keer goedkoper dan PC, en bovendien makke-

lijker te verwerken. Het zou dus heel aardig zijn als je de sterkte van PS kon opkrikken naar die van PC, want dan kun je veel goedkopere autoruiten maken. Of bierglazen. Promovendus ir. Jules Kierkels onderzocht voor het Dutch Polymer Institute de mogelijkheden om brosse polymeren zoals PS en polymethyl methacrylaat (PMMA) taai te maken. Dat is namelijk het voornaamste verschil tussen PS en PMMA enerzijds en polycarbonaat anderzijds: PC is taai en PS en PMMA zijn bros. Iedereen snapt dat de eigenschap ‘bros’ betekent dat PS en PMMA eerder breken dan PC. Maar waar komt dat nu precies door? PC blijkt in staat om een grote hoeveelheid energie te absorberen, door te gaan ‘vloeien’ als er veel kracht op staat. Het wordt als het ware een beetje stroperig en vervormt blijvend. Belangrijk daarbij is dat PC over het hele materiaal gaat vloeien, waardoor de totale rek -en daarmee de hoeveelheid opgenomen energie- groot is. Bij PS daarentegen hoopt de spanning zich snel lokaal op.

Gevolg: op die plaatsen ontstaan scheurtjes. Hierdoor moeten de gebieden rond de scheurtjes weer extra spanning opvangen, waardoor de scheur groeit en uiteindelijk het materiaal barst. Een van de methodes om dit tegen te gaan, is een middel toevoegen dat de spanning verdeelt. Kierkels voegde voor zijn onderzoek een soort rubberen miniballetjes van enkele tientallen nanometers groot toe aan PMMA. De opbouw van deze balletjes is voor elke polymeer die je wilt versterken weer anders. Kierkels onderzocht onder meer wat de ideale opbouw van de balletjes is en welke concentratie het beste resultaat levert. Het liefste natuurlijk een zo laag mogelijke concentratie, want hoe meer balletjes erbij moeten, hoe duurder het wordt.

Polystyreen breekt snel, maar als je het walst, kun je het daarna tijdelijk buigen zonder dat het barst.

De rubberen balletjes hebben een ingenieuze werking. Ze zijn opgebouwd uit een zogenaamd ‘blok-copolymeer’. Dat is een polymeer die bestaat uit een koppeling van een aantal andere polymeren, in dit geval drie. Een van die drie is een soort plastic en vormt de kern van de balletjes. Het tweede deel is de laag om de kern en is een soort rubber en deel drie zijn ketens PMMA die de balletjes verankeren in het PMMA waaraan ze toegevoegd zijn. Het plastic in de kern is ‘semi-

het pakhuis

het aanvullen van de opslag. Misschien is het distributiecentrum van de toekomst ook vrijwel donker. Als de pickrobots bijvoorbeeld hun eigen verlichting hebben. En verwarming zal mogelijk ook overbodig zijn als er geen mensen meer rondlopen. “En dat kan behoorlijk schelen in de kosten”, aldus ESI-projectleider ir. Maarten van Lent. Het enige onderdeel dat zeker terugkomt, is de rechthoekige plastic bak waarin ook nu orders verzameld worden. Van Lent: “Die bakken zijn een gegeven.” Het project beperkt zich overigens tot kleine losse items die in die bakken terecht moeten komen. Orders van grote objecten of kisten, vallen buiten de scope. Uiteindelijk moet er over vier jaar ook een echte demoversie draaien. Een zogenaamde ‘proof of concept’, die laat zien dat de bedachte oplossingen niet alleen werken op papier en in computersimulaties. Hoever deze demo gaat, is nog onduidelijk, maar het zal zeker geen volledig testmagazine met duizenden artikelen zijn. Dat zou een te grote aanslag op het budget plegen. “Het zal waarschijnlijk gaan om een prototype met het kritische deel van de ‘handling’”, aldus projectleider Van Lent. Het prototype moet bewijzen dat de bedachte oplossing opgeschaald kan worden naar industriële schaal. Dat er geen volledige demoversie komt, heeft ook te maken met de financiering van het Falcon-project. De helft van het geld komt namelijk van het ministerie van Economische Zaken. Zou het project leiden tot een product dat direct de markt

op kan, dan zou dat staatssteun heten, en dat mag tegenwoordig niet meer. “We bewijzen alleen dat het werkt”, legt Beenker uit. “Verder gaan we niet. We willen als ESI Vanderlande graag een stuk verder helpen, maar we maken geen kant-en-klaar product.” Wel krijgt Vanderlande het gebruiksrecht binnen dit toepassingsdomein voor de octrooien die voortvloeien uit het project. De andere helft van het projectgeld wordt overigens ingebracht door de andere betrokken partijen, die daarvoor ook deels weer een beroep doen op subsidie-regelingen.

Medicinverstrekking

Ook andere bedrijfstakken kunnen in de toekomst profiteren van de uitkomsten van project Falcon, vooral waar er ook sprake is van een complexe voorraadbeheersing en distributie. Beenker: “Het is een beetje speculeren. Maar denk bijvoorbeeld aan de automotive-industrie. Of aan medicijnverstrekking in een ziekenhuis. Dat kan ook helemaal geautomatiseerd worden. En er mag geen enkele fout in optreden.” Nu bestaat dit nog niet, vooral omdat de afstand tussen de wereld van de systeemleverancier -die denkt in wieltjes, transportbanden en elektronica- en die van de klant -die denkt in termen als betrouwbaarheid, kosten en uptime- te ver uit elkaar liggen. Dat gat moet Falcon, middels de systeembenadering vanuit de wensen van de klant, gaan overbruggen./ ●

ESI zoekt nog naar aio's en postdocs voor project Falcon. Meer informatie staat op www.esi.nl.

Betrokken groepen van de TU's

Prof.dr.ir. Koos Rooda gaat met zijn capaciteitsgroep Systems Engineering (W) werken aan hoogniveau modellen voor distributiecentra. Hij bekijkt de flow van tienduizenden items in kratten en een grote hoeveelheid tegelijk lopende processen. Uit deze modellen moet software afgeleid kunnen worden. Die taak komt op het bordje van de sectie Software Engineering & Technology van prof.dr. Mark van den Brand (W&I). Verder wordt in het kader van Falcon de controle- en terugkoppelproblematiek onder de loop genomen, voor de real-world implementatie van een dergelijk grote schaal regeltechnisch tracking probleem. Grote vraag:

wat te doen als er iets misgaat? Hier kijkt prof.dr. Henk Nijmeijer met zijn sectie Dynamics and Control (W) naar, samen met dr.ir. Piet Jonker van de Delftse groep Quantitative Imaging. De sectie van Mark van den Brand speelt hier ook een rol in. De groep van Jonker bekijkt ook hoe het systeem te leren met alle items om te gaan. De nieuwe Twentse groep Advanced Robotics van prof.dr.ir. Stefano Stramigiolo en de sectie Man-Machine Systems & Medical Instruments van prof.dr. Frans van der Helm (Delft) gaan zich bezighouden met eenvoudige, betrouwbare grijptechnieken.

kristallijn’, wat wil zeggen dat de ketens zich netjes ordenen. En daardoor nemen ze minder ruimte in. Gevolg is dat de kern trekt aan het rubber eromheen, naar binnen toe, waardoor minuscule holtes ontstaan in het rubber. De optelsom van al deze kleine, holtes -zo’n honderd miljard per kubieke centimeter- zorgt ervoor dat er een soort onderdruk is ingebouwd in de balletjes, die rondom aan het PMMA trekken. Wat gebeurt er nu bij sterke belasting van het materiaal? Direct rond de bolletjes gaat het materiaal lokaal vloeien, doordat er al spanning op staat. Dit zorgt ervoor dat de aanzetten voor scheurtjes, die elders in het PMMA ontstaan, zich niet aaneen kunnen rijgen tot echte scheuren.

Sleutelen

Kierkels slaagde erin om met zijn werk PMMA een heel stuk taaier te maken. Maar er moet wel nog wat aan zijn oplossing gesleuteld worden. “De toevoeging zorgt ervoor dat het materiaal minder stijf wordt. Hoe we dat kunnen voorkomen, moet nog uitgezocht worden”, aldus de onderzoeker. Een ander aspect dat hij onder de loop

nam, is ‘fysische veroudering’. Kierkels: “Je kunt alle soorten polymeren taai maken door ze te verhitten of door ze te walsen. Maar laat je het daarna een paar dagen met rust, dan wordt het materiaal weer net zo bros.” Het mechanisme hierachter is dat door de genoemde behandelingen de ketens van het polymeer beweeglijker worden. Daardoor gaat het materiaal makkelijker vloeien, en neemt het dus beter energie op. Maar: slechts tijdelijk. Kierkels probeerde deze veroudering af te remmen. “Door toevoeging van bepaalde materialen is het me gelukt om de verouderingssnelheid te verlagen, met twintig procent”, vertelt de promovendus. Maar ook dit resultaat heeft een keerzijde. Door de toevoeging blijkt het aantal verbindingen tussen de polymeerketens afgenomen te zijn. Waardoor het materiaal per saldo uiteindelijk minder taai is dan voorheen. Genoeg werk dus nog voor de volgende polymeeronderzoeker./ ●

Ir. Jules Kierkels verdedigt zijn proefschrift maandag 6 november om 14.00 uur in zaal 4 van het Auditorium.

SLUITSTUK

In de rubriek Sluitstuk vertellen afstudeerders over hun afstudeeronderzoek.

Hun bijbaan werd hun afstudeerwerk. Julien Vijverberg en Nick de Koning -studenten Elektrotechniek- werkten allebei acht uur per week bij Prodrive, een bedrijf in Son dat elektronica ontwerpt en produceert voor het bedrijfsleven. Dat beviel zo goed dat ze besloten er ook af te studeren. Ze werkten samen aan één project. “Samen kom je veel verder dan alleen.” Het duo kreeg de opdracht een intelligente camera te ontwerpen die automatisch verkeersovertredingen op kruispunten detecteert. “We begonnen met niets. We hebben een camera geleend en die op een hoog gebouw opgehangen, zodat je het hele kruispunt overziet”, vertelt De Koning.

Vervolgens ontwikkelden ze de software om de beelden te analyseren. Vijverberg concentreerde zich op het detecteren van de snelheid en de grootte van de objecten. “Zo weet je of iets een bus, auto, fietser of voetganger is. Voor verkeersovertredingen is dat belangrijk. Fietzers mogen een eenrichtingsweg van beide kanten in, auto’s niet. En alleen bussen mogen op de busbaan.” De Koning werkte aan het volgen van de voertuigen over het kruispunt. “Een kind van drie kan het. Voor apparaten is het waanzinnig moeilijk.” Hij laat een filmpje zien om dat te demonstreren. Een auto rijdt onder de verkeerslichten door, die boven de weg hangen. “Die paal hakt het beeld van de auto in

Nick de Koning en Julien Vijverberg.

tweeën. De camera denkt dan plots twee auto’s te zien, in plaats van een.” Om dit soort problemen op te lossen, moet de camera de achtergrond leren herkennen. “We hebben het systeem zelflerend gemaakt. Nu ontdekt hij vanzelf dat die paal er altijd staat.” De twee zien allerlei mogelijkheden voor de intelligente camera. “Je kunt hem gebruiken om automatisch files te detecteren. Nu zit er de hele dag iemand naar camerabeelden van de

snelweg te staren. Of je kunt de camera gebruiken om verkeerslichten slim te regelen. Een camera is goedkoper en flexibeler dan lussen in het wegdek.” Het afstudeerwerk smaakte naar meer. Vijverberg begint aan een promotieonderzoek binnen hetzelfde vakgebied, de analyse van videobeelden. De Koning werkt voortaan ‘echt’ bij Prodrive.

Tekst: Anouck Vrouwe
Foto: Bart van Overbeeke

Groene processen in nieuw STW-programma

Vanaf vandaag, donderdag 26 oktober, kunnen onderzoekers bij technologie stichting STW hun voorstellen indienen om mee te dingen naar in totaal 5,5 miljoen euro subsidiegeld. Dit bedrag is beschikbaar in het nieuwe onderzoeksprogramma Green Smart Process Technologies (GSPT). Dit multidisciplinaire programma, waarin universiteiten en industrie samenwerken, richt zich op de ontwikkeling van nieuwe en innovatieve reactoren en procesapparatuur en -systemen voor de productie van chemicaliën. De productieprocessen moeten goedkoper, efficiënter, energiezuiniger, flexibeler en veiliger worden. Dit alles om de concurrentiekracht van de Nederlandse industrie te versterken. TU/e-hoogleraar prof.dr.ir. Jaap Schouten van Scheikundige Technologie is één van de initiatiefnemers en schrijvers van dit programma. Mei 2007 wordt bekendgemaakt welke voorstellen zijn gehonoreerd. Voor meer informatie: c.marcelis@stw.nl of a.franken@stw.nl.

Tweede Nanoned/MicroNed-symposium

Op donderdag 16 en vrijdag 17 november vindt in de Blauwe Zaal van het Auditorium het tweede gezamenlijke symposium plaats van NanoNed en MicroNed. Het symposium is bedoeld voor alle deelnemers aan deze onderzoeksprogramma's. Daarnaast is iedereen welkom die geïnteresseerd is in de voortgang van het onderzoek in dit verband. Meer informatie via www.nanoned.nl, doorklikken op ‘Symposium’.

Prijs voor paper TU/e-hoogleraar

Gordon Brown, sinds januari 2006 hoofd van de leerstoel Real Estate Management en Development aan de TU/e-faculteit Bouwkunde, heeft een prijs gekregen van de American Real Estate Society (ARES) voor zijn paper ‘How to measure access and its value’. Brown presenteerde dit paper op het ARES congres in Key West Florida afgelopen april. Het onderliggende onderzoek, dat Brown uitvoerde bij Space Analytics in Chicago, betreft netwerkmodellen gebaseerd op een combinatie van complexiteits-theorie en discrete geometrie. Dergelijke modellen kunnen helpen bij het analyseren van woningen van vooraanstaande ontwerpers en bij kwesties rondom regelgeving van overheidsinstanties. De categorie waarin Brown de prijs ontving, is ‘practicing real estate professional’. ARES is bijna 25 jaar geleden opgericht en heeft sindsdien diverse verbonden organisaties voortgebracht, waaronder de European Real Estate Society.

Gemoedelijke wandelmachine gaat eindelijk naar Hilversum

Hall Object/Ivo Jongsma

Hij weegt 170 kilo, heeft een puntgave witte huid, staat op 6 poten en wandelt onbeholpen waggelend met een snelheid van 0,15 kilometer per uur. En hij luistert gezellig naar gesprekken van voorbijgangers. Kunstwerk annex wandelrobot 'Hall Object', voor het grootste deel gemaakt door TU/e-studenten, gaat na vijf jaar voorbereiding eindelijk naar de habitat waarvoor hij ontworpen is: de hal van het NPS/VARA-gebouw in Hilversum. Vandaag, donderdag 26 oktober, wordt Hall Object daar officieel onthuld.

Hall Object is een beetje een gezelligheidsdier. Wie een gesprek voert in de hal van het omroepgebouw, kan een bezoekje van hem verwachten. Als hij tenminste goed gehumeurd is, anders spitst hij hooguit zijn grote witte voelspriet. Dat zal dan bij slecht weer zijn, want bij minder lichtinval wordt de logge stapper humeurig. En voor de rest loopt hij er wat rond, als-ie er tenminste zin in heeft. "Hij is aandoenlijk", vertelt Matthijs Dolsma, een van de student-assistenten die enkele jaren bouwden aan de wandelende sculptuur. "Het is iets waarvan je je afvraagt: hoe zou het ermee zijn? Mensen van de omroep moeten zich eraan hechten."

Al in 2001 kreeg kunstenaar Job Smeets de opdracht van de VARA en de NPS om een kunstwerk te maken dat de hal van hun nieuwe gebouw zou opfleuren. Smeets bedacht dat de kale, levenloze hal een bewoner nodig had, die zou zorgen voor leven in de brouwerij. Een bewoner die reageert op mensen, zelfstandig rond-scharrelt en bij voorkeur ook nog wisselende gemoedstoestanden heeft, zodat hij niet altijd hetzelfde gedrag vertoont. Leuk bedacht, maar hoe maak je zoiets? Met die vraag klopte de kunstenaar in 2002 aan bij de faculteit Werktuigbouwkunde (W) van de TU/e.

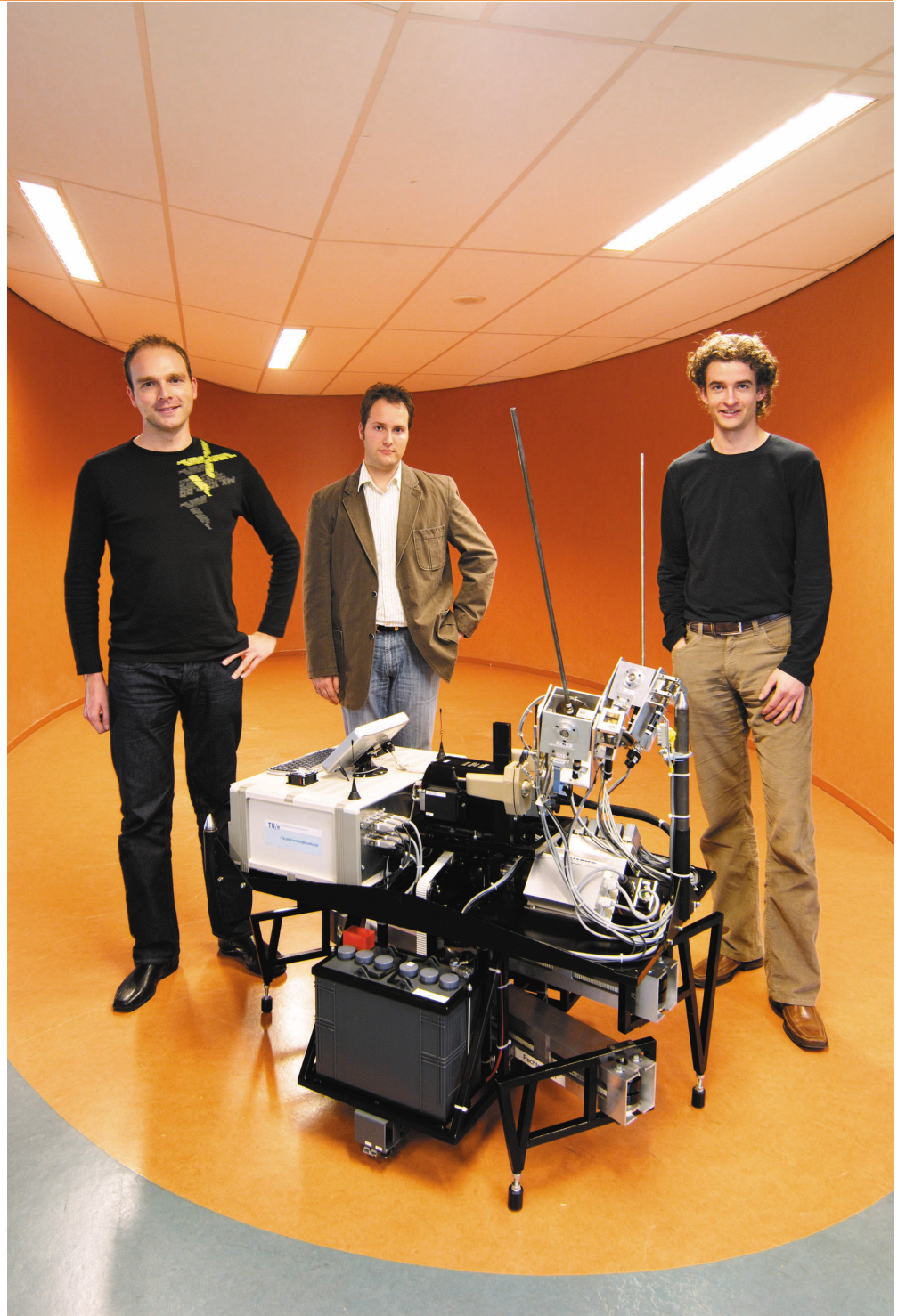
Smeets vond in W-hoog een welwillend oor. Zijn probleem werd een ontwerp-opdracht waar in totaal zo'n vijftig derdejaars W-studenten zich op mochten uitleven, in het kader van Ontwerp Gericht Onderwijs. Na anderhalf jaar, aan het begin collegejaar 2003/2004, waren de ideeën van de studenten genoeg gerijpt om de 'gezellige robot' ook echt te gaan bouwen. Vier man werkten er sindsdien aan als student-assistent en een aantal andere studenten wijdden hun stage aan de wandelende sculptuur. Student-assistent Ramon Solberg is sinds drie jaar de projectleider en ook Rolf de Jong zit al zo'n 2,5 jaar in het team. Van een project dat eigenlijk al een tijdje af had moeten zijn, geeft Solberg toe. Wandelen kon Hall Object een kleine twee jaar terug al, maar toen moest de aansturing nog gemaakt worden. Lees: software. "Wij zijn werktuigbouwers en hebben dus weinig affiniteit met software", zo verklaart Solberg de lange tijd die nodig was om ook dit deel voor elkaar te krijgen. De teamleden volgden hiervoor cursussen, bijvoorbeeld in programmeren.

In de uiteindelijke software gaat veel aandacht uit naar veiligheid, omdat het om een vrij groot gevaarte gaat dat vrij tussen mensen loopt. "Veiligheid is misschien wel vijftig procent van de 'effort' die hier in zit. Er zijn bij wijze van spreken één miljoen dingen die mis zouden kunnen gaan", vertelt Dolsma.

Om maar eens wat te noemen: je hand zou klem kunnen komen te zitten tussen de bewegende voelspriet en de kap. Als een van de twee aansturingscomputers meet dat het teveel kracht kost om de spriet te bewegen, valt de boel meteen uit en beweegt de spriet naar een neutrale positie.

De robot, geheel op de TU/e gemaakt in samenwerking met de Gemeenschappelijke Technische Dienst, is uiteindelijk zo veilig dat hij het CE-keurmerk heeft. Er hangt wel een behoorlijk prijskaartje aan de machine: dik 150.000 euro. En daarmee is de TU/e de belangrijkste sponsor van het nieuwe kunstobject van de VARA en de NPS. Toch zou W-opleidingsdirecteur dr.ir. Bram de Kraker, die het geld beschikbaar stelde, het zo weer doen. De mogelijkheid om kunst en techniek te laten samensmelten in een multidisciplinair project, dat loopt van conceptontwikkeling tot bouw, waar tientallen studenten aan meewerken en van leren, was te mooi om te laten liggen. En het levert natuurlijk ook een hoop mooie publiciteit op. / ●

Wie wil zien hoe Hall Object loopt, kan kijken op <http://halobject.wtb.tue.nl/animations/FRAME.MPG>.

De techniek onder de kap van Hall Object.

Van links naar rechts: Rolf de Jong, Ramon Solberg en Matthijs Dolsma. Foto: Bart van Overbeeke.

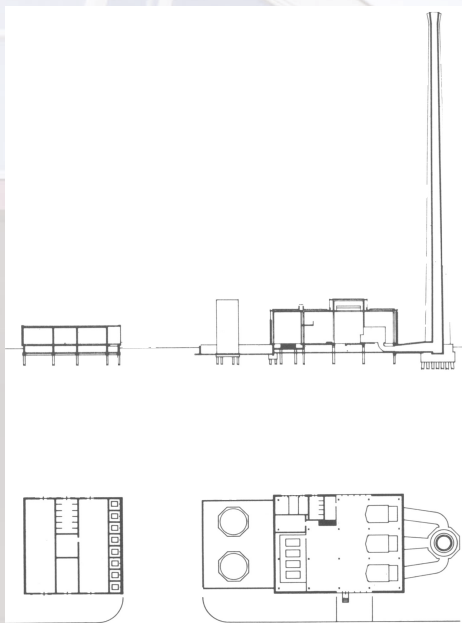
Hall Object in volle glorie - met kap. Foto: Ramon Solberg

Goedkoop en efficiënt: d van aluminium

KETELHUIS: GEZICHTSBEPALEND

Het pompende hart van de campus, dat was ooit het ketelhuis. Hier vandaan liepen lange leidingen zichtbaar in de plafondconstructie van de loopbruggen naar de verschillende gebouwen die verwarmd moesten worden. Het gebouw is qua bouwstijl vergelijkbaar met de andere gebouwen: sober, functioneel, industrieel. Aan de westzijde van het ketelhuis zit een grote, demontabele glazen pui die het mogelijk maakt de ketels te vervangen. Het meest opvallend aan het ketelhuis is echter de grote bakstenen schoorsteen. Jan Stienstra, glimlachend: “Ik ben een van de weinigen die ooit naar boven is geklommen. De schoorsteen heeft een bijzondere kop die ietwat uitbuigt.” De schoorsteen is bijna uniek in zijn soort: in Nederland zouden er maar twee van dat type zijn. Het is bovendien een gezichtsbepalend en karakteristiek onderdeel van de campus.

Monumenten/ Foto's/ Bart v

Monumentaal of niet, de W-hal van de Campus 2020 maakt korte metten met de stichting Bescherming Wederkeren (BWE) en de gemeentelijke monumentenlijst. De W-Hal, het Hoofdgebouw, het Atrium en de gemeentelijke monumentenlijst zijn gebouwen nu helemaal het bezit van de nieuwe ontwerpers van de campus.

Leeghalen, slopen, afstoten en vernieuwen. Het onlangs gepresenteerde masterplan is exact datgene waarvoor dr. ir. Piet Beekman, voorzitter van de stichting BWE, zo vreesde. Er komt nog een onderzoek naar de cultuurhistorische waarde van de genoemde panden, maar het moet vreemd lopen wil het CvB zich in zijn dadendrang laten ontmoedigen. Op een donderdagmiddag zit Beekman samen met Tom van der Zanden en Jan Stienstra, zijn twee oud-collega's van het architectenbureau OD 205, in het kantoor van Cursor in de W-hal. OD 205 is de ontwerper van de campus en heette eind jaren vijftig nog Van Embden, Choisy, Roorda van Eysinga, Smelt en Wittermans. Het is lang geleden, maar de heren herinneren zich nog goed dat de eerste bouwwerkzaamheden begonnen. “Het terrein was één grote woestenij”, zegt Jan Stienstra, indertijd binnenhuisarchitect bij OD 205. Voetbalclub De Spechten had er zijn oefenterrein, de Dommel kronkelde nog over de plek waar nu het Hoofdgebouw staat en overal lag glasafval dat Philips er ooit had gedumpt. In korte tijd verrezen er grote, schrale gebouwen in de typische bouwstijl van eind jaren vijftig, begin jaren zestig. Kostenbesparing en efficiëntie stonden voorop. Geen overbodige tierlantijnen en traditionele baksteenbouw, maar sobere, industrieel ogende gebouwen met veel glas, aluminium en beton.

De vier gebouwen vormen de ruggengraat van de eerste bouwphase van het TU/e-complex. Hun architectuur weerspiegelt de industriële omgeving waarin de technische studenten later zullen werken. “De

techniek is aan de gebouwen af te lezen”, vertelt Beekman. “Hier zou de ‘ingenieur in overal’ afstuderen. Vandaar dat de fabrieksschoorsteen van het ketelhuis zo’n belangrijk symbool is.”

Transparantie

Wat binnenin de gebouwen gebeurde, moest van buitenaf zo zichtbaar mogelijk zijn. Want als je trots bent op je techniek, waarom zou je deze dan wegmetselen achter massieve muren? Vandaar de transparante glazen wanden, iets wat eind jaren vijftig overigens nog nauwelijks voorkwam in Nederland. Niet alleen de activiteiten van de gebruikers moesten waarneembaar zijn. Ook het leidingstelsel voor het transport van de elektriciteit en het verwarmingswater werd volledig in het zicht gemonteerd. Opmerkelijk om te zien, maar bovenal functioneel wanneer er aan de leidingen gesleuteld moet worden.

Een ander kenmerkend aspect van de oude campusgebouwen vormen de loop-

HOOFDGEBOUW: RITMISCHE GLASGEVELS

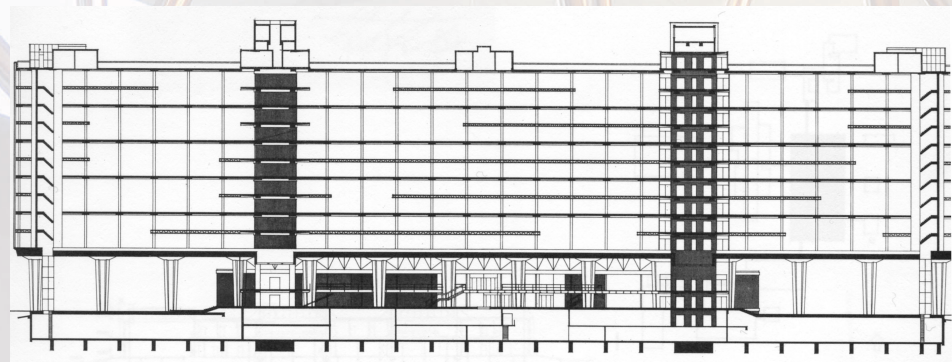
Een betonnen ‘tafel’ op hoge poten ondersteunt het Hoofdgebouw. Daar bovenop glas, glas en nog eens glas, ritmisch onderbroken door aluminium. “Tegenwoordig zijn dit soort gebouwen met glasgevels heel normaal”, vertelt Piet Beekman, “maar destijds hadden ze daar in Nederland nog helemaal geen ervaring mee. Daar is heel veel research voor gedaan. Achter het Paviljoen stond een proefgebouwtje waar met brandspuit en vliegtuigmotoren de gevel werd getest.” De begane grond was oorspronkelijk net zo transparant als de rest van het gebouw: je kon zo door het gebouw heen kijken. De gesloten onderdelen die in de jaren negentig in de plaats zijn gekomen van het glas, zijn de ontwerpers een doorn in het oog. “Het is een houten doos geworden”, vindt binnenhuisarchitect Jan Stienstra. “De architect had

moeten uitgaan van het oorspronkelijke concept. Maarja, wat toen heel belangrijk was, die doorzichtigheid, wordt nu niet meer geaccepteerd vanwege de veiligheid. Er wordt meer gestolen.” De ritmiek van de ramen in het Hoofdgebouw is volgens de ontwerpers essentieel. “Het raster aan de buitenkant van het gebouw is verschoven ten opzichte van het stramen van de dragende kolommen aan de binnenkant”, vertelt Beekman. “Daardoor staan de kolommen altijd los van de tussenwanden, die dus gemakkelijk verplaatst kunnen worden.” Deze ritmiek houdt verband met de standaard maatvoering die in alle gebouwen uit deze bouwperiode van de campus terugkomt (zie hoofdverhaal). Airconditioning was in de jaren vijftig nog niet gebruikelijk, maar het Hoofdgebouw

beschikt wel al over een uniek ventilatiesysteem. Met behulp van klapramen en een speciaal buizensysteem wordt koude lucht aangezogen aan de schaduwzijde van het gebouw en weer ingeblazen aan de kant waar de zon staat.

Soberheid en functionaliteit staan ook bij het Hoofdgebouw voorop. Het enige decoratieve aspect dat de bezoeker kan ontwaren, is de

bekistingsstructuur van de betonnen onderkant van de ‘tafel’. De ramen en betonnen plafondpanelen op de begane grond van het gebouw zijn schuin geplaatst ten opzichte van elkaar. Dat ziet er weliswaar opmerkelijk, bijna esthetisch uit, maar het heeft vooral ten doel het geluid te verstrooien. Stienstra: “Over dat soort dingen werd ontzettend goed nagedacht.”

De 'monumentale' waarde van glas en beton

**Enith Vlooswijk
en Jan Overbeeke**

...al gaat plat. Het masterplan
...metten met de wens van de
...ropbouw Erfgoed Eindhoven
...onumentencommissie om de
...Auditorium en het Ketelhuis als
...te koesteren. Wat maakt deze
...ewaren waard? Drie gepensio-
...pus geven graag hun mening.

...bruggen. Voor een vruchtbaar academisch
...klimaat is kennisuitwisseling essentieel,
...bedachten de ontwerpers. De loopbrug-
...gen maken het contact tussen de facul-
...teiten fysiek mogelijk.
De behuizing van technische studenten
moest inspireren en technisch vernuft uit-
stralen. Zo waren de stralingspanelen aan
de plafonds in de W-hal het nieuwste
snufje op het gebied van verwarmings-
voorzieningen, maar daarvoor moest
vervolgens ook een nieuw soort plafond-
isolatie worden verzonnen. "Het moest
snel, rationeel en efficiënt", vertelt Stien-
stra, "en het mocht natuurlijk geen
gepruts zijn."
De grootschalige opzet van het complex
had heel wat voeten in de aarde. "De bouw
van het complex had een enorme impact
op de Nederlandse industrie", meent
Stienstra. "Er ontstond een nieuwe indu-
strie voor de dingen die op de campus
nodig waren. Neem de honderden meters
luxaflex die nodig waren, of de standaard
plafonds in de gebouwen. Ik weet nog dat

we zestig procent korting kregen. Achter
de W-hal schuilt zo een hele geschiede-
nis."

Architecten, binnenhuisarchitecten en
stedebouwkundigen werkten nauw
samen bij het ontwerp van de gebouwen.
Elk detail moest passen binnen het
concept van het geheel. Noemenswaardig
in dit verband is de maatvoering van de
complexen. De maat van een standaard
bouwpaneel, 1,24 meter, komt op vele
manieren terug in de maatvoering van de
gebouwen en onderdelen ervan. Er is dus
nergens lukraak gekozen voor een bepaal-
de afmeting. "Bij Scheikunde Hoog, nu
Vertigo, is bij de maten van de buiten-
panelen rekening gehouden met de
omvang van de laboratoriumtafels die
binnen stonden", vertelt Piet Beekman.
"Je moet het maar weten."

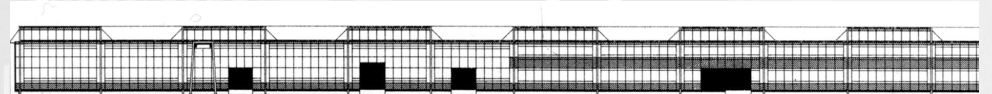
Door het overal toepassen van standaard-
maten zijn de gebouwen en de indeling
ervan relatief flexibel. Plafonds en
wanden kunnen relatief makkelijk
worden toegevoegd en verwijderd. Wat
onveranderlijk is, dat is de hoofddraag-
structuur: de betonnen kolommen en de
gietijzeren balken die het geraamte van de
gebouwen vormen. Toen enkele mede-
werkers van het Massachusetts Institute
of Technology de bouwwerkzaamheden
indertijd bekeken, verwonderden ze zich
over de rigoureuze wijze waarop de ont-
werpers zich onderwierpen aan hun eigen
rasters. "Ze hadden maar één woord voor
de ontwerpers hier", zegt Stienstra
grijnzend. "Gridnickers!"/ ●

W-HAL: FUNCTIONELE 'TENT'

"Een van de mooiste gebouwen
van het complex", jubelt Tom van
der Zanden. Vanuit het kantoor
van Cursor kijkt hij recht de W-hal
in. Hij wijst enthousiast naar de
witte metalen duw- en trekstan-
gen die aan de buitenkant van het
gebouw met trekstangen zijn
bevestigd aan de fundering. De
stangen maken het mogelijk dat
het plafond een relatief grote
ruimte overspant, zonder zware
muren die de boel ondersteunen.
Zie het als een tent die door
scheerlijnen omhoog wordt
gehouden. Verschillende delen
van het plafond hangen boven-
dien op verschillende hoogte-
niveaus met ramen ertussen. Dit
alles zorgt voor een grote hoe-
veelheid licht, openheid en trans-
parantie in de hal. Wie vanuit de
hoogbouw het dak van de W-hal
bekijkt, ziet, in de woorden van
Van der Zanden, "een aantrek-
kelijk daklandschap".
De op het oog decoratieve, ruit-
vormige buisstructuren tegen het
plafond hebben een belangrijke
functie. Door de buizen stroomt
heet water. Het zijn stralings-
panelen die hun warmte van
bovenaf de werkruimte instralen. "Dat was
voor die tijd heel modern en ook wel experi-
menteel", zegt Van der Zanden. "Er is voor
gekozen omdat je in een flexibele werkhal
niet zomaar overal radiatoren op de grond
kunt neerzetten. Je wilt bovendien een gelijk-
matige verdeling van de warmte over de
ruimte." Smalle radiatoren onder de ramen in
het dak voorkomen verder dat er koude lucht
via de ramen omlaag stroomt.
De loopbruggen die de hal doorkruisen,

maken de W-hal een centraal kruispunt in de
verbinding tussen de verschillende gebou-
wen uit de eerste bouwphase. De reling is met
opzet wit met felrood geschilderd. Ook aan
de buitenzijde van het gebouw zijn kleuren
toegevoegd: een gele baan net onder de
dakrand, gele gevelplaten op ooghoogte
voor de kantoren en knalrode transport-
deuren moeten het sobere gebouw wat
opfleuren.

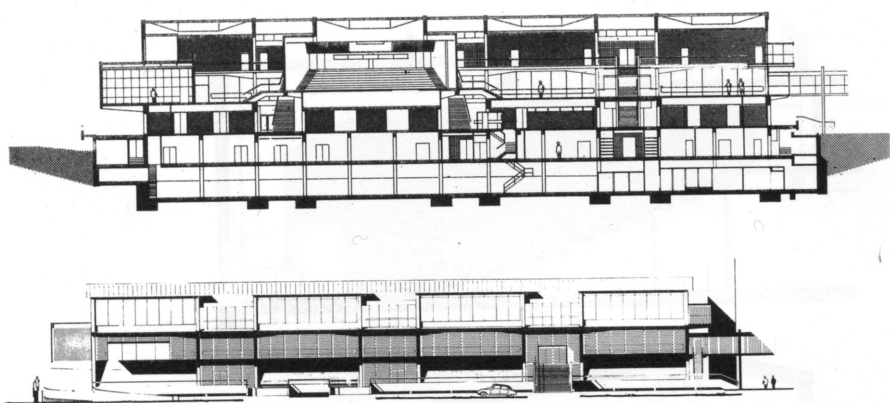
AUDITORIUM: 'HELDER EN EFFICIËNT'

Een speciaal gebouw voor verschillende
collegezalen was in Nederland indertijd
totaal onbekend, vertellen de ontwerpers. De
ruimte moet kennisuitwisseling stimuleren
en ontmoetingen mogelijk maken. De
centrale hal in het Auditorium verbeeldt dan
ook een open plein waar alles gebeurt.
Het gebouw in zijn geheel is bedoeld als een
helder, efficiënt gebouw waar je gemakkelijk
in- en uitkomt. De zware structuur en het
kale beton benadrukken het civiele karakter
van het Auditorium. Het beton is niet glad; de

structuur van de houten bekisting waarin het
beton is gegoten is duidelijk zichtbaar.
Ditzelfde geldt trouwens voor de betonnen
onderdelen van het Hoofdgebouw.
Oorspronkelijk was aan de buitenkant van
het gebouw, aan de rand van het dak, een
groot ventilatiekanaal zichtbaar in de vorm
van gigantische buizen met ribbels. Na een
brand in 1994 werden deze luchtkanalen
aangepast aan de eisen van de tijd en
bovendien aan het zicht ontnomen. Helaas,
vinden de ontwerpers. "Het was een heel

karakteristiek beeldkenmerk van het
gebouw", vindt Tom van der Zanden, inder-
tijd leider van het bouwproject. "Een stuk
werktuigbouw dat zichtbaar verwerkt was in
de architectuur."
Voor de nieuwe inrichting van het Auditorium
hebben de architecten geen goed woord

over. 'Pipo-architectuur' noemen ze het
misprijzend. "Het idee van een plein is
helemaal weg", zegt Van der Zanden. "Er is
een vreemd soort cafetariagezelligheid voor
in de plaats gekomen."

New accommodation on spot W-hall from 2008

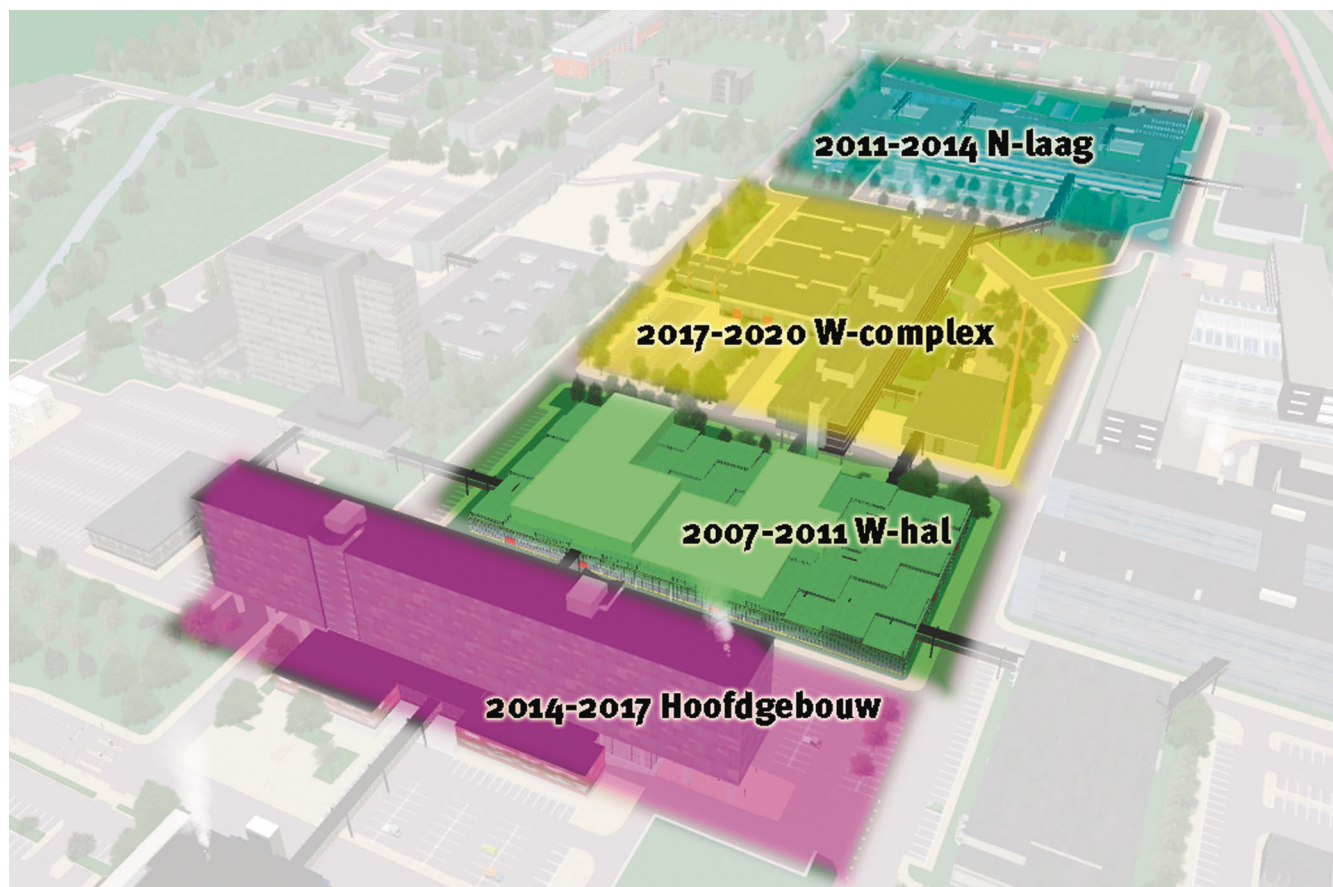
On Thursday 5 October the TU/e Supervisory Board green-lighted Campus 2020, the new accommodation master plan, which carries a price tag of 185 million euros. Campus 2020 is divided into four projects. Step one is the demolition of the W-hall, in the latter half of 2007, to make place for a new building for central study facilities and for the Department of Mathematics and Computer Science. This building must be completed early in 2010.

As far as its surface area is concerned the new building will be comparable to Vertigo. So it will definitely be a high-rise building, although it is not yet known how many floors the final design will count. The building is intended to become the bubbling center of TU/e education, the approach being 'one stop shopping'. Students must be able to find all kinds of services here, from library to the sales of lecture notes to a lunch café, preferably from early morning till late at night. When this is finished

-according to the planning this will be after 2010- the new accommodation for the Departments of Electrical Engineering and Applied Physics will follow, on the spot where N-laag is located today. That building is up for demolition as well. The building Potentiaal (formerly E-hoog), which is vacant at present, will be divested by the TU/e. The university does want to remain the owner of the building, in order to keep control of the site.

Project number three is the renovation of the Hoofdgebouw: costing 54 million this will be the most expensive and extensive of all four projects. The building will be thoroughly stripped and will be given an entirely new façade, for one. After the renovation the Departments of Technology Management and Industrial Design and the support departments will move into it- which is expected by the end of 2016. Then, after nearly sixty years, the Paviljoen will be pulled down.

The last item on the agenda is the refurbishment of the W-complex. In order to

The projects of accommodation masterplan 2020.

meet pressing requirements from the Biomedical and Mechanical Engineering Departments, a certain amount of work will be done in these buildings already under the flag of project 1. Thus,

within several years there will be a separate entrance for BME and extra classrooms.

Monument

Recently it has become clear that the municipality

is not inclined to award the requested status of listed building to TU/e buildings - including the W-hall. Project leader of Campus 2020, ir. Herman Rikhof, therefore thinks that the pending procedure will not

pose an impediment to the demolition of the hall and the start of project 1./ ●

Work permit for interns lapsed

Before long, non-EU students following a study program at a Dutch 'hogeschool' or university will no longer need a special work permit anymore if they want to do internships here also.

This was agreed last week in the Council of Ministers. By leaving highly educated students more leeway the Netherlands hopes that it can strengthen the natio-

nal knowledge economy. Until now employers always had to apply for special work permits for employees from outside the EU. This involved a lot of red tape, the result being that some students had to do internships in their country of origin.

The arrangement for knowledge workers from outside the EU will be amended as well: medical interns can from now on also use the flexible

migration rules under which highly educated foreigners can work in the Netherlands for five years. In addition, lecturers and postdocs no longer need to satisfy the wage requirement of 45,000 euros per year, or 33,000 euros per year if they are younger than thirty. In practice this wage limit caused a great deal of trouble. (HOP)/ ●

New fund for EU students in the Netherlands

State Secretary for Education Bruno Bruins wants to set up a fund enabling institutes to give their students from other EU countries an allowance. The arrangement is intended as compensation for the so-called 'Raulin allowance' that he wants to abolish.

If the Lower House agrees, the fund will be introduced in 2007. The Ministry will make two million euros available, increasing to an annual amount of 5.5 million euros from 2009. To prevent the money from being diluted, the fund will be intended only for universities and 'hogescholen' and institutes with at least 1.5% European students. The amount going into the accounts of universities and 'hogescholen' cannot be spent freely. For example, it is definitely not the intention that institutes should use it to pay the tuition fees of their European students. Those costs are to be borne by the

tuition fee credit that European students can use in the near future. What exactly universities and 'hogescholen' can actually spend the extra euros on will be announced by Bruins once he has consulted with the relevant institutes.

Whistle back

When Bruins' predecessor Mark Rutte struck the so-called Raulin allowance from the budget because EU students could from in future conclude a tuition fee credit with the state, the universities from the border regions in particular waged a fierce campaign: the measure would lead to a dramatic decrease in Belgian and German students, because they needed to pay little or no tuition fees in their own countries. The lobby was successful, as Rutte was whistled back by the Lower House.

Whether the new proposal will be adopted by the Lower House remains to be

seen. Bruins states in his letter that umbrella organizations HBO Council and VSNU are in favor of the plan. In addition, he points out that most German federal states have recently levied tuition fees as well. "This is a maximum amount of one thousand euros per year and apart from that a registration fee of about two hundred euros is levied per year. That reduces the price difference with the Netherlands to merely three hundred euros per year." The State Secretary alleges that European students choose their Dutch study programs for their contents. "Forty-five percent of Raulin students state as their main motive that the relevant program does not exist in their own countries", he writes. It is impossible to ascertain the extent to which financial motives play a role in their choice of the Netherlands. (HOP)/ ●

End seems near for ISN/e

International Student Network Eindhoven (ISN/e) is contending with a lack of executive members. Omar Komiha, the only remaining executive member since February this year, will cease the organization of activities in December. He will leave ISN/e definitively not later than next June. If no successors have been found by then, this will mean the end of a club that has existed some two decades.

ISN/e is an association that supports exchange students in Eindhoven, for instance by organizing activities, such as socials, dinner nights, workshops

and excursions. At present there are two to three activities per month. In May 2005 Komiha started at ISN/e as activities coordinator, but since February he has performed all executive tasks. Komiha, a part-time student of Computer Science, wants to take up something else in the not too distant future, which is why he is looking for successors. So far calls and flyers have not resulted in any candidates. The activities are visited by some forty persons on average, he says. Those people would be directly duped by the disappearance of ISN/e. In addition, several hundreds of exchange students can find each other via the mailing

list kept by ISN/e. This loss is made up partly by clubs like the African Students Union and the Asian counterpart that is alleged to be in the process of formation, says Komiha. The ISN executive finds this a good thing, although he does have a comment. "The division based on descent is regrettable. It is less multicultural."/ ●

Anyone interested in becoming an executive member of ISN/e can report at isn@tue.nl

Correct rules concerning cum laude

Cursor 3 featured an announcement about the designation cum laude for the Master's programs at the TU/e, which contained several errors. The new rules prescribe that a Department can grant the designation 'cum laude' when a student has scored an 8 on

average for all subjects and a 9 for the final project. Also, no subject must have been rated lower than 6. The new criteria will be included in the examinations regulations for the academic year 2007/2008.

International Iftar

It is 6:45 p.m. on Tuesday 17 October and the sun has just set. More than eighty Dutch, Turkish, Indonesian, Pakistani and other international students have gathered at the Auditorium to break the daily fast of the Ramadan month together. For their Iftar meal, organized by multicultural student association Mosaic, they are having dates, Dutch cheese rolls, Moroccan soup, and Turkish pizzas.

During the Ramadan month Muslims fast from sunrise to sunset. Traditionally, a date is the first thing Muslims eat when breaking the fast, but the dishes that follow differ from culture to culture. Huzaifa Das, a Chemical Engineering student from India, notes: “At home we mostly have Indian food at our Iftar meals, which are very festive and usually take place at the Mosque.” Mariskha Adithia, a TOIO from Indonesia, notes that it is hard to be away from her family during the Ramadan: “Here I usually have my Iftar meal by myself and sometimes with friends, on the weekends. It is different because you don’t feel that it is the Ramadan at all. The days are just like all other days.” Is it difficult to go to classes without eating during the day? “Sometimes it’s hard because I don’t get up early enough to eat before the sun comes up”, says Kübra Hacıoglu, an exchange student from Turkey, “but my professors are very nice and understanding”. “I don’t have any concentration problems”, says Adithia, “but the days are very long because I don’t take any lunch breaks or tea breaks. I just sit at my desk all day. That is really hard.” Salih Kiliç, a former Mosaic board member who is Dutch but has a Turkish background, notes: “At 6 a.m. you have to stop eating because the sun comes up, so I get

Traditionally, a date is the first thing Muslims eat when breaking the fast. Photo: Bart van Overbeeke

up at 5 to have a big breakfast. All of my classes are in the morning, so I’m done by the time I start to get hungry.” Kiliç points out that

students who have exams do not have to fast on that particular day: “They can make it up once the Ramadan has ended.”

The Ramadan month ended on Monday 23 October with the Id al-Fitr festival, or ‘Suikerfeest’ as its known in Dutch./ ●

Men and women separated during lecture

Prior to the Iftar meal Mosaic organized a lecture about the origins and meaning of the Ramadan, aiming to bring Muslims and non-Muslims closer together. The urgent request by speaker Suhayb Salam that men and women sit apart from one another in the lecture hall, did not sit well with some of those present. Salam is the son of the Tilburg imam Ahmad Salam who refused to shake Minister for Immigration and Integration Rita Verdonk’s hand in 2004. “The speaker wanted the men to sit up front and the women to sit in the back, in order ‘not to open the gates of lasciviousness’”, says student pastoral worker Elisabeth Fricker, who was present at the lecture. “This was something I could not stand.” The organizers also did not agree with Salam’s request: “We

told him that this was not a good idea, at a university, in a lecture hall, at a public lecture”, says Mosaic president Mohamed el Haddad, “but we could not convince him. He said: ‘Either the men and women sit apart from one another, or the lecture is off.’ We had no choice.” The organizers did not want to disappoint the more than forty people who came to the lecture by cancelling it. In the end the strict separation of men and women did not last because latecomers just picked a place to sit at random. El Haddad emphasizes that the lecture itself met expectations and that those who attended the lecture were favorable about its contents. “The lecture was not just about the rules of the Ramadan”, says Fricker, “but about putting those rules in perspective as well.”

Debating the future

‘Facing the Future’ was the theme of the third annual debate night organized by student association Interactie on Tuesday 17 October. Seventy Dutch and international students debated whether the TU/e should focus on excellence in the selection of students and the future of the European Union.

Interactie, a subdivision of Industria, student association of Technology Management, organizes international activities and exchanges. The debate night, organized in cooperation with financial advisory company Deloitte, was part of the European exchange week during which Interactie welcomed students from Hungary and Germany. Other activities during this week included ice skating, a walking dinner, and company visits with local companies such as ASML. “This debate night is a way to get to know each other and hear different opinions”, explains Ida Sanders, one of the organizers. “It’s also a way for our members to learn about debating techniques.” The debates were led by ir. Arjan

Rooyens, an Interactie alumnus and an experienced public speaker and debater, and took the form of a British parliamentary debate. For each of the debates Rooyens assigned one half of the room to defend the position up for debate, while the other half of the room formed the opposition. That is where the comparison with the British Parliament ended, however. There was no shouting or manic gesturing; everyone played by the rules and politely waited their turn to speak.

Excellence

The first topic up for debate was inspired by rector magnificus prof.dr.ir. Hans van Duijn’s speech on the occasion of the opening of the academic year in which he announced that the TU/e wants to focus on recruiting excellent students. The organizers asked Van Duijn to come and defend his own proposition, but he was unable to attend. Instead, prof.dr.ir. Jan Fransoo, director of education with the department of Technology Management, was the one to open the evening’s first debate with a plea for excellence.

‘How do you define and recognize excellence?’ was the most important question posed by the opposition. As one student put it: “I was not an excellent student when I graduated high school, but I have grown a lot since I came to university. I have been challenged, I have learned, and I have grown. Should I have been passed over in the selection process?”

EU

The students also debated the future of the European Union. Prof.dr.ir. Joan van Aken argued that the current EU decision-making process is ‘a nightmare’ and that the only way to make it more effective is to abolish the unanimity rule. “I chose this topic because this is a very internationally oriented group of students”, explained Van Aken. He expected this group of students to be very Europe-minded, but this did not show at first. Most debaters focused on the loss of sovereignty that would ensue. “Do we want to be one voice?” one student asked, pointing out that the Dutch voted against the EU constitution in last year’s referendum. But although

the students who were supposed to oppose the proposition take their stance seriously, the general consensus was that the countries of the EU should start talking about possibilities instead of focusing on problems. Other topics up for debate were the use of Esperanto to solve Europe’s language problem and the question whether we should allow privacy to be compromised in order to gain a sense of security. Klaas Langeveld and Thijs Putman were designated the winners of the debate night. Langeveld won the prize for best debating techniques. The jury felt that he broadened the debate by contributing new arguments. Putman, who was a vocal participant in all four debates, won the prize for best arguments. “Last year I participated in the debate night as well”, said Putman, “but this year I have been abroad quite a lot, participating in international activities organized by Interactie. I can tell that my English has become much more fluent and that helps when you’re debating complicated issue.”/ ●

In short

Open Office

Do you have any questions, problems or complaints about your housing? Please come to the monthly Open Office that is held on the first Wednesday of every month to talk to the TU/e accommodation officer and a representative of Vestide. The next Open Office will be held on Wednesday 1 November at 16.00 hrs in Student Service Center (located in the main building).

HBO knowledge online

Such a pity, thought seven ‘hogescholen’ and their libraries, that thousands of theses, graduation reports and articles disappear into drawers and are read by nobody. Nowadays they are making research of their students and lecturers available online in the ‘HBO Kennisbank’. The knowledge bank is a digital collection of higher professional education theses and articles, which can be searched simply. The HBO Kennisbank has been made after the example of the DARE-net, where universities have for two years made their dissertations and other publications accessible to outsiders as much as possible. This project caught on so well that it is being emulated internationally in the EU project ‘Driver’: Digital Repository Infrastructure Vision for European Research. See: www.hbo.kennisbank.nl. (HOP)

British universities to spy on Muslims

The British government wants to ask university lecturers to spy on Muslim students when they suspect them of involvement with Islam extremism. Universities could form a “fertile soil for recruitment”. Says daily paper The Guardian. The newspaper is quoting from a document soon to be sent to the universities. The British government acknowledges that universities will be reluctant to cooperate, fearing that passing on information will boil down to “collaboration with the secret police”. The first reactions are critical indeed. The British student union has already referred to the witch hunt for communists and an Islam organization thinks that in this way Muslims “will be guilty until they have proved their own innocence”. (HOP)

The English Page is written by Elke van Cassel. She can be reached at engcursor@tue.nl.

Op naar de top; universiteiten

Excellentie/Chris van de Graaf
Illustratie/Jeanette Bos

Het begrip 'excellent presteren' zoemt door de bestuursgebouwen van bijna alle universiteiten in Nederland. Want ze willen tot de beste in hun soort behoren. Ze willen een top-universiteit zijn en op rankings en lijstjes de bovenste plaatsen bezetten. Zo ook de TU/e. Over mogelijkheden en onmogelijkheden van prestatiedrang en de onzekere weg naar de top.

Tijdens de opening van het academisch jaar begin september 2006 roept rector magnificus prof.dr.ir. Hans van Duijn op tot een mentaliteitsomslag. Hij vraagt de toehoorders wie het onderste uit de kan haalt, wie risico's durft te nemen en wie niet tevreden is met een zesje of magere zeven. De TU/e wil een topuniversiteit zijn, en dat lukt volgens hem alleen als alle leden van universiteitsgemeenschap daarvan doordrongen zijn en zich daarnaar gedragen. Hij heeft zich vorgenommen nadrukkelijk en ernstig in debat te gaan over dit streven. "We laten het niet bij een paar mooie woorden, maar gaan hier echt werk van maken." De rector weidt niet uit over het hoe en waarom van de ambitie. Dat zal, zegt hij, later gebeuren. De mededeling is onmiskenbaar een eerste stap in wat een groot project moet worden: het significant beter maken van zijn universiteit. Met deze eerste boodschap van het College van Bestuur van de TU/e ging Cursor naar mensen die verstand hebben van organisaties, van beter presteren en die weten hoe dat met management te verwezenlijken is. Zijn de ambities van Van Duijn haalbaar en wat zou hij moeten doen om ze te waar te maken?

Aan het woord prof.dr.ir. Mathieu Weggeman, TU/e-hoogleraar Organisatiekunde, Ruud Koedijk, oud-voorzitter van de raad van bestuur van KPMG en oud-lid van de Raad van Toezicht van de TU/e, en prof.dr. Rob Vinke, als hoogleraar Personeelswetenschappen verbonden aan Nyenrode Business Universiteit.

De eerste vraag die de heren stellen is: wat is excellentie, en excellent waarin? Het woord excellentie betekent 'voortreffelijkheid', maar wat betekent dat voor een universiteit? Weggeman: "Bedoel je excellent in onderwijs? Ik denk het niet. Bedoel je onderzoek? Ik denk het wel. Of bedoel je excellent in de functie die je hebt ten opzichte van de samenleving? Dat is eigenlijk een mooier doel. In dat geval is kennis in de zin van kennisvalorisatie, kennis voor bedrijven en samenleving, een ethisch hoger doel dan ego-centrische excellentie in het publiceren in dubbelblind gereviewde A-journals voor een esoterische groep mensen. De universiteit kan ook kiezen om excellent te worden in onderwijs, onderzoek én valorisatie. Maar dan stel je jezelf voor een bijna onmogelijke opgave."

Rob Vinke is niet direct onder de indruk van het begrip excellentie. "Het zijn telkens andere modewoorden die je op universiteiten hoort. We hebben efficiency gehad, internationalisering, samenwerking, en nu dus excellentie. We luisteren op universiteiten zo goed naar de buitenwereld, politiek Den Haag bijvoorbeeld, dat dit soort termen als een boemerang op ons terugkomen. Daarom hebben alle universiteiten dezelfde thema's. Daarbij moesten we altijd al excelleren, het is niks nieuws." Bij het begrip excellentie zoals het momenteel wordt gedefinieerd, ziet hij een wereld van lijstjes en rankings waarop de naam van de eigen universiteit bovenaan staat. "Moet je die excellentie willen? Dat is de eerste valkuil. Excellentie in kwantiteit is een eindige weg. Als je op zoek gaat naar meer citaties en beter scoren op lijstjes dan verlies je het van buitenlandse universiteiten, bijvoorbeeld van Amerikaanse." Van het afrekenen op citaties wordt de

organisatie lam, weet hij. "Mensen moeten dan vechten om in de juiste bladen te publiceren. Het kost jaren voor je in die situatie bent. Management op citaties kweekt eenheidsworst. Dat is management dat stuurt op getallen, niet op kwaliteit."

Mantra

Weggeman heeft eenzelfde oordeel: "Het woord 'excellentie' is een mantra waarmee iedereen elkaar een beetje napraat. We moeten in de top-X of het lijstje-Y staan. Laatst was de TU Delft honderd plaatsen omhoog gegaan op een lijstje. Waren ze trots op. Maar je moet wel erg laag staan wil je honderd plaatsen kunnen stijgen. Iedereen neemt een lijst die hem goed uitkomt. Er is altijd wel een lijstje waarop je op een respectabele plaats staat en waarvan je kunt zeggen 'en nu naar de top-3'. Maar dat is standaard management praat. Voor de professionals is dat weinig motiverend. Het is leeg. Managers zeggen ook vaak: 'we moeten hoger en meer'. Van Duijn is een beginnend manager en het is dus helemaal niet vreemd dat hij dit ook zegt. Het is alleen inhoudsloos.

Je moet de lijstjes overigens wel rondsturen - successen moet je vieren."

De eerste vraag is nog steeds: excellentie/voortreffelijkheid in wat? De volgende is: voortreffelijk ten opzichte van wie? Het begrip excellentie draagt tenslotte geen absolute kwalificatie in zich. De vraag daarna is: hoe meet je of je voortreffelijk bent ten opzichte van het ijkpunt? "Als je de keuze maakt voor excellentie en dat hebt gekwantificeerd, dan moet je consequent zijn en de output van mensen meten en op potenties beoordelen", zegt Weggeman. Universiteiten kunnen veel doen aan de beoordeling van medewerkers, zegt Vinke. "Er is nu bijna niks aan metingen en beoordelende gesprekken." De eerste die langs de meetlat van excellentie moet worden gelegd is de rector zelf, zeggen de geïnterviewden. Vinke: "Als Van Duijn excellentie wil, zal hij bij zichzelf moeten beginnen." Koedijk: "De rector en het CvB moeten zelf het voorbeeld geven en laten zien dat ze echt willen."

Weggeman gaat nog even door op de vraag wat Van Duijn wil zeggen met zijn opmerkingen tijdens de toespraak. "Als

Van Duijn spreekt over excellentie, denk ik dat hij ook bedoelt dat mensen niet hard genoeg werken. Daaruit kan een gebrek aan vertrouwen in de professional blijken. Alsof die niet intrinsiek gemotiveerd zijn om het beste te doen wat ze kunnen. Ik snap die opmerking wel met betrekking tot organisaties waarin mensen driehonderd keer per dag een nippeltje aan een stangetje van een asje moeten draaien - waar de handjes mee moeten met de machine. Kenniswerkers zijn intrinsiek gemotiveerd voor hun casus. Ik ken heel weinig mensen die 's ochtends naar de TU/e komen met de gedachte: eens kijken wat ik vandaag weer eens in de soep kan laten lopen. Als je niet getraumatiseerd bent, doe je dat niet. Natuurlijk is het altijd goed als iemand zegt: kom op, nog een schepje er boven op! Maar het is tevens een verplicht nummer."

Volgens Vinke is het riskant om mensen alleen op hun gebreken of falen te wijzen. "Aan anderen vertellen wat ze niet goed doen, is gevaarlijk. Op universiteiten werken hoogopgeleide, verantwoordelijke mensen. Als je hen gaat vertellen wat ze moeten doen, worden ze passief." Koedijk: "Bij mentaliteitsveranderingen moet je oppassen met kritiek op mensen. Een bonus kan wel helpen, in welke vorm dan ook."

Het beter presteren moet volgens Koedijk iets worden dat door de hele organisatie gedragen wordt. In zijn tijd als topman van KPMG heeft hij vaker met dit bijltje gehakt. "Als je bijzondere prestaties wilt aanmoedigen, zul je mensen de ruimte moeten geven om iets te doen wat op niks uitloopt. Ze zullen de vrijheid moeten ervaren om risico's te nemen." In de praktijk betekent het ook dat je samen doelen formuleert en die nastreeft. "Een goed doel is: zet een mens op de maan. Bij KPMG hadden we de slagzin: op weg naar een klasse apart. Dat is een vaag begrip, maar het werkte wel. Afdelingen in de organisatie gingen op zoek naar wat een klasse apart voor hen zou kunnen betekenen. Mijn tip: houd de doelstelling vaag en laat hem zelf door mensen invullen."

Als je streeft naar excellentie moet je dat in een totaal beleidspakket inpassen, zegt Koedijk. "Het gaat er namelijk niet alleen om dat het CvB de randvoorwaarden voor het bereiken van excellentie verbetert - dat is wel zeer belangrijk natuurlijk, en daar is men goed mee bezig -, maar het moet een totaalbeleid ontwerpen waarin iedereen participeert: hoogleraren, studenten, medewerkers et cetera. Pas dan gaat het werken."

In 1995 vroeg hij bij KPMG honderd mensen in de organisatie om samen het boek van de toekomst van KPMG te schrijven. Het vertelt waar het bedrijf in 2005 staat. Van hoog tot laag in de organisatie dacht erin mee over de strategie van de onderneming. Daarna waren er honderd ambassadeurs die de toekomstvisie uitdroegen. "Als Van Duijn honderdvijftig mensen laat meedenken over de doelstellingen en de weg er naartoe, dan zal het een stuk makkelijker gaan."

Rijnlandse model

Voor Weggeman is de essentiële vraag bij het streven naar excellentie: ben je excellent als individu of ben je excellent als team? "Dat is vierkant gezegd de keuze tussen het Anglo-Amerikaanse model en het Rijnlandse model. Historisch zijn wij van het Rijnlandse

prevelen de mantra van excellentie

waarin de groep de prestatie levert. In het Anglo-Amerikaanse model zitten er mensen in een gang die van elkaar niet weten welk onderzoek ze doen. Die mensen jobhoppen naar de meest betalende universiteit. Ik ken een Amerikaanse tophoogleraar die in vijf jaar op drie universiteiten heeft gewerkt. Voor een halve ton salaris meer vertrekt hij. Die salarissen kunnen wij niet bieden. Daarmee vervalt een randvoorwaarde om excellente individuen binnen te halen. Wij moeten het dus hebben van het Rijnlandse model. Onze competitive edge zijn teamprestaties.”

In zo'n team moeten volgens Weggeman verschillende karakters zitten: “Een orkest vol met Janine Janssens presteert niet. Omdat die ego's en talenten zo maximaal zijn, gaat het samenspel niet meer goed. Een team moet bestaan uit verschillende karakters en verschillende talenten. Je moet niet alleen maar top-technici hebben. Er moet ook een socializer in zitten, een resource investigator en iemand die in de gaten houdt of afspraken worden nagekomen.”

Afrekenen

Een onontkoombaar gevolg van het streven naar excellentie is het afrekenen op resultaten. Hoever gaat een universiteit daarin, wat is de uiterste consequentie? Weggeman: “Mag je ook onderdelen hebben die niet excellent zijn? Wanneer het niet lukt om bijvoorbeeld de opleiding wiskunde excellent te laten presteren, sluit je die dan? Dat kan niet. Je zult dus moeten accepteren dat niet alles altijd excellent is. Het bedrijfsleven doet zoiets wel: terugtrekken op de core-business en de rest inhuren.”

Een voorbeeld hiervan is Jack Welch die bij zijn aantreden bij General Electric zei: elke divisie moet op de eerste of tweede plaats staan wat betreft marktaandeel. Divisies die dat niet halen, sluiten we. Dat heeft hij gedaan. Weggeman: “Dit kan niet zomaar op een universiteit, maar je moet wel bedenken wat de consequenties zijn wanneer je de doelstellingen niet haalt.”

Centraal in het betoog van Rob Vinke van Neyenrode staat de trots die aan universiteiten verloren is gegaan. “Voor technische universiteiten geldt dat bevlogenheid voor techniek op een zijspoor raakte na de ineenstorting van Fokker”. Daarbij is er volgens hem veel te veel bureaucratie. Ook de schaalgrootte speelt een nadelige rol. Dit alles resulteert er volgens Vinke in dat universiteiten niet in staat zijn toptalent binnen te houden. “Hoe komt dat? Waar komt dat ADHD-gedrag bij jonge wetenschappers vandaan? Blijkbaar zijn de universiteiten niet interessant genoeg. Het zijn nu logge organisaties terwijl het platte organisaties moeten zijn. Unieke eilandjes waar mensen trots op zijn.” Die trots is volgens de wetenschapper terug te brengen door vertrouwen te geven aan medewerkers. “Neem ze serieus en sluit aan bij waar hun passie zit, dan heb je al vijf stappen gezet.”

Die positieve benadering zit ook in de wenken en raadgevingen van de hoogleraar Personeelswetenschappen aan het College van Bestuur van de TU/e. “Ga binnen de organisatie op zoek naar goede voorbeelden en geef die de aandacht. Maak ze zichtbaar en maak mensen trots. Kijk vooral naar hoe die successen tot stand zijn gekomen, leer daarvan. Reflecteren en successen vieren. Het is vaak niet zo moeilijk; kijk naar de colleges

die goed bezocht worden en zoek uit waarom dat zo is. Dat kan men veel leren over hoe het moet.”

Koedijk weet dat het altijd lastig is om een organisatie beter te laten presteren. “Verbeteren betekent veranderen en daar houden mensen in principe niet van. Aan een universiteit heeft een bestuur ook nog minder invloed dan in een bedrijf.” Het moeilijkste zal volgens hem de communicatie zijn. “De bestuurlijke agenda moet bekend zijn in de instelling en mensen moeten op de hoogte gehouden worden van de voortgang. De communicatie is volgens mij nu redelijk verzorgd

aan de TU/e, maar het zal lastig zijn om iedereen te vertellen wat de ambities zijn, waar je staat en wat je gaat doen. In tevredenheidsonderzoeken komt communicatie altijd slecht uit de bus. Je doet het haast nooit goed. Ik heb eens een toespraak over strategie voor de medewerkers gemaakt. Er zat veel show in en het kreeg ook een groot applaus. Later bleek dat mensen het wel aangenaam vonden, maar ze hadden er weinig van onthouden.”

Excellentie als kernbegrip is volgens Vinke meestal geen brenger van een blijde tijding. “Als excellentie het mission

statement van de TU/e wordt dan zegt dat iets over hoe het nu gaat. Een slogan is meestal iets wat juist niet goed gaat.” Hij is benieuwd waar de universiteit op inzet. Worden het lijstjes en citaties? “Hoe zal succes en excellentie worden gedefinieerd, dat is de vraag. Hopelijk wordt niet vergeten dat echt succes de waarde is die je toevoegt aan jouw omgeving.” / ●

Vervolg van pagina 4

Faculteiten

Alle faculteiten

Proficiency test in English

The next test and re-test will take place on Nov. 17, 2006. You can register via the Studyweb (oT650) from Oct. 19 onwards. Registration will close on Nov. 7. Contact CTT office de Hal 1.39 or send an e-mail to d.prasad@tue.nl for additional information.

Technologie Management Afstudeervoordrachten

Sietse Jensma, Enhancing innovation in a conservative, heavy industry market; Start with the fuzzy front end, 16 oktober 2006, 9.00 uur, Paviljoen R o.16. Roel Frissen, Herontwerp van het replenishment proces bij Jumbo Supermarkten, 27 oktober 2006, 13.30 uur, Paviljoen U56. H.J. Quirijs, Vraagvoorspelling van voorraadartikelen bij OPG Groothandel BV, 10 november 2006, 13.30 uur, Paviljoen A1.

Wiskunde & Informatica Algemeen wiskunde colloquium

Speaker: Henk Barendregt (Radboud Universiteit Nijmegen). Title: Gödel's theorem. Assumptions, technique, proof and consequences. Date: Tuesday October 31, 2006. Time: 16.30-17.30 hrs. Location: Aud 11. Abstract: Gödel's theorem for arithmetic is usually formulated under the hypothesis of consistency of this theory. With the improvement of Rosser it states that then there is a sentence in this theory that cannot be proved nor refuted. The proof technique uses reflection (coding), representing computable functions and fixed-points. We will present from no assumptions a version of the theorem that implies the Gödel-Rosser result: "The Lindenbaum algebra of arithmetic is dense." We will discuss the alleged consequence that humans are not machines. Fruitful applications of the proof-technique are found in formal mathematics and machine proof-checking.

Studentenleven

Eindhovense Studenten DansVereniging Footloose

European Tournament for Dancing Students

European Tournament for Dancing Students In het weekend van 27 tot 30 oktober houdt de Eindhovense Studenten DansVereniging Footloose in het Studentensportcentrum van de Technische Universiteit Eindhoven het European Tournament for Dancing Students. Dit is een stijldanstoeernooi voor studenten uit heel Europa van alle niveaus. Zaterdag de gehele dag wordt de Ballroomcompetitie gehouden, zondag de gehele dag de Latincompetitie. Meer informatie is te verkrijgen op www.esdv-footloose.nl/etds of via etds@esdvfootloose.nl. Het toernooi is open voor publiek, dus iedereen is welkom om de stijldansprestaties van de deelnemers te komen bewonderen.

ESSF Inschrijving Batavierenrace geopend

De inschrijving van de Batavierenrace, 's werelds grootste estafetteploeg, is weer geopend. Tot en met 30 november kunnen studenten zich in ploegen inschrijven voor de 35e Batavierenrace tussen Nijmegen en Enschede, die plaatsvindt op 28 april 2007. Met zo'n 7.500 deelnemende studenten is de race al jaren het grootste studentenevenement van Nederland, dat traditioneel wordt afgesloten met het grootste studentenfeest van Nederland; het Batavierenfeest. Studenten die willen meedoen, kunnen zich inschrijven op www.batavierenrace.nl. Een ploeg bestaat uit 25 studenten en alleen de ploegleider kan een team inschrijven. Op de website staat ook informatie over onder andere de route, etappe-indeling, inschrijfvoorwaarden, en het ploegleidersdraaiboek. Naast het algemene klasement is er het prestigieuze Universiteitsklasement waarvoor alle Nederlandse Universiteiten de snelste lopers afvaardigen. De ploegen strijden om de titel 'Snelste universiteit van Nederland'. Die titel is nu in handen van de Wageningen Universiteit, maar Eindhoven wil met het TU/e-Fontys-team de titel voor 2007 in de wacht gaan slepen. Ben je snel en lijkt het je leuk om mee te lopen in het Universiteitsteam van Eindhoven, kom dan eens langs op het kantoor van de ESSF op het Studentensportcentrum.

Diversen

ESK

Jongerenreis naar Tanzania

Informatiedag zaterdag 11 november. Ben je geïnteresseerd in andere culturen? Wil je enkele weken mensen van een andere cultuur ontmoeten? Ben je tussen de twintig en dertig jaar? Dan is deze jongerenreis naar Tanzania voor jou een unieke kans. We gaan in juli en augustus 2007 vier weken met een groep van acht à tien jonge mensen en twee begeleiders naar Tanzania. Daar zijn we te gast bij internationale leefgroepen in SAME en ARUSHA en anderen die leven temidden van de Maasai, een nomadenvolk. We zullen kennismaken met hun dagelijkse leven en met enkele kleinschalige projecten zoals gezondheid, onderwijs, landbouw, voedsel. Op zaterdag 11 november willen we in Eindhoven er graag meer over vertellen. We vertellen ook over het doel, de voorbereiding en de kosten (1.500 euro). En natuurlijk is er tijd voor jouw vragen en wensen. De reis wordt georganiseerd door het Missionair Team van de Spiritijnen. Meer weten: kijk op www.missie-geest.nl, belangstelling: geef je op bij cssp@missie-geest.nl, telefoon 040-2466121. Martin van Moorsel, Missionair Team CSSP, Willem de Bruynstraat 18, 5622 KJ Eindhoven.

Kivi Niria Prijswinnaars Italian Job

Donderdag 19 oktober jongstleden heeft de uitreiking van de Italian Job loting plaatsgevonden in het Hoofdgebouw van de TU/e. De winnaars, dhr. R. Luijten en mevr. H. Bourouiss, vliegen donderdag 26 oktober voor vijf dagen naar Salerno, Italië. Hier mogen zij gratis deelnemen aan de tweejaarlijkse European Young Engineers-Conference en alle workshops die hier worden aangeboden. Beide winnaars zijn erg verheugd over de prijs en benieuwd naar de conferentie. Young Kivi Niria Students feliciteert beide winnaars van de Italian Job en wenst hen een fijne reis een leuke tijd in Italië.

Vacatures

Assistant Professor Stochastic Operations Research (V32.966), Stochastic Operations Research, depart-

ment of Mathematics and Computer science (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 12 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 (3.607 t/m 4.631 euro).

PhD (Hearing Aids Personalization through Bayesian Preference Elicitation) (V36299), SPS, department of Electrical Engineering (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

PhD-position for the Philips Semiconductors/NXP Semiconductors project (V32.965), Scientific Computing, department of Mathematics and Computer science (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

PhD 'Design of a prototype industrial scale contaminated gas clean-up device' (V35.366), Process Technology, department of Mechanical Engineering (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

Assistent Professor 'Vehicle Dynamics' (V35.347), Dynamics & Control, department of Mechanical Engineering (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 12 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 (3.665 t/m 4.705 euro).

Medewerker Studentenzaken (V36298), faculteit Elektrotechniek (0.8 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 8 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 (2.145 t/m 2.867 euro).

PhD-position 'Analysis of droplet formation in a condensing gas-gas mixture' (V35.365), Process Technology, department of Mechanical Engineering (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m

(Advertentie)

Parttime werken - Fulltime verdienen !!

Loondienstverband of riante provisie

(zie onderaan deze pagina)

2.472 euro).

Promovendus KNMI (V34.264), het KNMI i.s.m. de groep Turbulentie en Werveldynamica, faculteit Technische Natuurkunde (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

Theoretical PhD in the area of organic field-effect transistors (V34.273), Group Theoretical and Polymer Physics, department of Applied Physics (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

Onderzoek & onderwijsmedewerker (V37.581), faculteit Scheikundige Technologie (1.0 fte). Vast dienstverband, salaris maximaal schaal 8 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 (2.145 t/m 2.867 euro).

PhD student 'Thermal convection in rotating flows' (V34.274), the Fluid Dynamics Laboratory, department of Applied Physics (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

PhD student: Ignition of High Pressure Discharges (V34.275), the group Elementary Processes in Gas discharges, department of Applied Physics (1.0 fte). Tijdelijk dienstverband, salaris maximaal schaal 27 CAO Nederlandse universiteiten bijlage 1 promovendus (1.933 t/m 2.472 euro).

Voor meer informatie ga naar: <http://vacatures.tue.nl>.

Universiteitsberichten mogen maximaal 150 woorden lang zijn en moeten op de woensdag één week voor plaatsing binnen zijn. Ze kunnen worden gemaild naar universiteitsberichten@tue.nl.

(Advertenties)

WASMACHINE HUREN!

0800-0220202

Studenten huren hun wasmachine bij:

SPLASH LEASE

Internet: www.splash.nl - E-mail: info@splash.nl

UAF

voor vluchteling-studenten

Word óók donateur GIRO 76300

Stichting voor Vluchteling-Studenten UAF
Postbus 14300, 3508 SK Utrecht,
tel 030 252 08 35, www.uaf.nl

24 uur niets eten = 15.000 kinderen een toekomst geven!

Doe mee met de 15e landelijke Zip your Lip actie! Surf naar www.zipyourlip.nl

Actieweken: 23 maart tot en met 28 april 2006

AIDS VERBORZAM HONGER World Vision

BOEKENWURM OF KRAP BIJ KAS?

KOM WERKEN OP HET BOEKENFESTIJN
VAN 31 OKT T/M 5 NOV

BEURSGEBOUW EINDHOVEN (NAAST CS)
STUUR EEN EMAIL NAAR jobs@boekenfestijn.com
OVV EINDHOVEN

Ben jij handig met NETWERKEN of PC's: student, gesjeesd of afgestudeerd?

Voor projecten in de ICT zoeken wij parttime en fulltime medewerkers. Bel een vestiging bij jou in de buurt!

Eindhoven ► 040 246 40 55
Delft ► 015 262 86 36
Amsterdam ► 020 428 71 26
Utrecht ► 030 239 20 90
info@ogd.nl ► www.ogd.nl

OGD
OPERATOR ► GROEP ► DELFT

OGD is in 1987 opgericht door studenten van de TU Delft. Nu werken er ruim 400 studenten en jong afgestudeerden.

Na(ast) je studie een baan? Geen kunst aan!

Parttime werken - Fulltime verdienen !!

Meerdere banen op volgorde van aanmelden

• alexander@vannijen-promotie.nl / 06 53 3436 28 •

‘Saw’, horror met een originele opzet

Je zou denken dat alle variaties van de horrorfilm intussen wel bedacht zijn, het tegendeel blijkt het geval, getuige de film ‘Saw’. De lowbudget productie van regisseur James Wan en scenarist Leigh Whannell werd een onverwachte hit in Amerika. Het uitgangspunt: slachtoffers moeten zichzelf of iemand anders vermoorden.

Vergeleken met andere horrorfilms is de serie-moordenaar in ‘Saw’ (USA, 2004) redelijk origineel. Hij moordt niet zelf, maar laat dat werk over aan zijn slachtoffers. Zo sluit hij er

een op in een bos van prikkeldraad; de enige weg naar de vrijheid gaat dwars door de kluwen draad. Het gegeven van ‘Saw’: twee mannen die elkaar niet kennen, de groezelige fotograaf Adam en de arrogante arts Lawrence, ontwaken in een smerige ruimte, aan hun enkels vastgebonden met een ketting. Tussen hen in ligt, in een enorme plas bloed, een man met een gat in zijn hoofd. In zijn hand een cassettespeler met een bandje waarop de moordenaar de regels van het spel uitlegt: wie de ander doodt, overleeft. En de tijd gaat meteen in.

Wat opzet betreft doet ‘Saw’ denken aan die andere hit, ‘The Cube’, waarin een aantal mensen opgesloten zit in een kleine, claustrofobische ruimte. Maar waar ‘The Cube’ uitmunt in een thrillerachtige opzet, zwenkt de camera in ‘Saw’ regelmatig terug naar de levens van de twee slachtoffers. Dat is jammer, het haalt de spanning weg van hun penibele situatie. Daarentegen maakt het splashy slot van de film weer veel goed. / ●

Van 31 oktober tot en met 2 november te zien in de Zwarte Doos, zie www.dezwartedoos.nl.

/The Adams Family on acid

Zo omschreef de ‘new musical express’ dit obscure gezelschap weirdo’s en zo doen de mannen van de Kamikaze Freakshow zich ook voor op het podium. Van deze collectie freaks hebben de volgende beloofd zeker acte de presence te geven: Powertool, de porno dwerg met de superpiemel (die eerder -maar dan gekleed- speelde in films als ‘Labyrinth’, ‘Star Wars’, ‘Little Shop Of Horrors’ en ‘Time Bandits’), Squid the Tasmanian Rubberman, zoals de naam al aanduidt een man met rubberen ledematen; Barmum en POP Kamikaze, twee grapjassen die het liefst spijkers in hun penis slaan, een briefje van tien euro op hun voorhoofd nieten en met strijklizzen aan tepelpiercings zwaaien. De Effenaar, zondag 29 oktober.

/Man, vrouw: een wereld van verschil

Waarom zijn er meer mannen op de TU/e, zowel als het om studenten gaat als om medewerkers? Heeft dit een culturele achtergrond of zijn vrouwen gewoon niet geschikt voor techniek? Prof.dr. Christien Brinkgreve, hoogleraar sociale wetenschappen aan de Universiteit Utrecht, reageert op deze klassieke, maar nog steeds niet afdoende beantwoorde vraag. Ze focust vooral op de oorsprong van de verschillen tussen man en vrouw. Blauwe Zaal Auditorium, woensdag 1 november, 11.45 uur.

/Theatersport

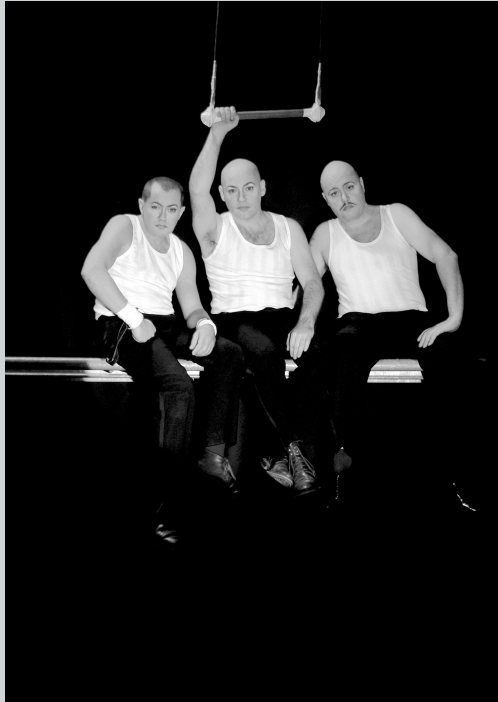
Altijd leuk en verrassend: geef twee teams opdrachten om te improviseren en op het eind van de avond moet er een winnaar uit komen. Deze keer met de Eindhovense groep Dulcinea en Binnenstebuiten, winnaar van de Nijmeegse theatersportcompetitie 2005/2006. Wie daadwerkelijk de winnaar wordt, wordt grotendeels door het publiek bepaald, onder meer door natte sponzen naar de falende rechters te gooien of rode rozen naar de scorende sporters. Gaslab, donderdag 2 november, 20.30 uur.

/Metalosis Maligne

Als gevolg van een implantaat in een menselijk lichaam ontwikkelt zich een ziekte, waardoor metalen onderdelen van dat implantaat gaan groeien. Het lichaam (ver)wordt tot een mechanisch ogende constructie. ‘Metalosis Maligne’, een gedeeltelijk geanimeerde fake documentaire van Floris van Kaayk, is van dinsdag 31 oktober tot vrijdag 24 november te zien in De Beeldbank, vloer 0 in het Hoofdgebouw.

Cabaretiers Van Houts en De Ket over het theater en de vergadercultuur

‘Cabaret moet juist verontrusten, het publiek mag best eens flink schrikken.’ Dit is al enkele jaren het motto George van Houts en Tom de Ket. In menig interview klagen ze erover dat de ‘verpretparkisering’ van Nederland een (verkeerde) weerslag heeft op het cabaret, omdat het nergens meer over gaat en dat de domheid regeert. Van Houts in De Volkskrant: “Als je over het uiterlijk van Erica Terpstra begint of het kapsel van Balkenende, begint iedereen al te lachen. [...] Als mensen cabaret in het programmaboekje zien staan, denken ze ‘lekker lachen’. Het publiek zit te wachten op Spijkerman-achtige grappen.” Reden waarom ze in hun vorige voorstelling ‘Dolle pret’ letterlijk een spiegel op het podium zetten om het publiek een genadeloos zelfportret voor te houden. Zelf speelden ze een soort oude sikkeneurige heertjes uit de Muppetshow, die het publiek becommentarieerden. Zoals met de sketch ‘Porno Idols’. De kandidaat, een klein naakt kaal mannetje (aangemeld door de afdeling ‘groente en vers’) staat voor de jury. Die vraagt hem een erectie te laten zien, wat

natuurlijk niet lukt. Gelukkig heeft hij een video bij zich. Als overduidelijk is dat de kandidaat niet de acteur is, luidt zijn commentaar: ‘maar dat kan ik ook’.

Het duo begon tien jaar geleden bij het Rotterdamse RO Theater, scheidde zich af en leidt sindsdien een bestaan als cabaretduo. Ze zijn ook bekend als de heren van Kanis en Gunnink in de gelijknamige reclame. Daarnaast is Van Houts, met Pieter Bouwman, maker van het hilarische radioprogramma ‘Radio Bergelijk’, wekelijks te beluisteren bij de VPRO. In hun nieuwe voorstelling ‘Kamikaze, met de Belgische muzikant en entertainer Manou Kersting, gaan de heren nog een stapje verder: niet het publiek is het onderwerp van hun grappen en grollen, maar zijzelf. Evenals de Nederlandse vergadercultuur en de pretenties van het theaterwereldje. Stadsschouwburg Eindhoven, 27 oktober.

Foto: Bart Haensel

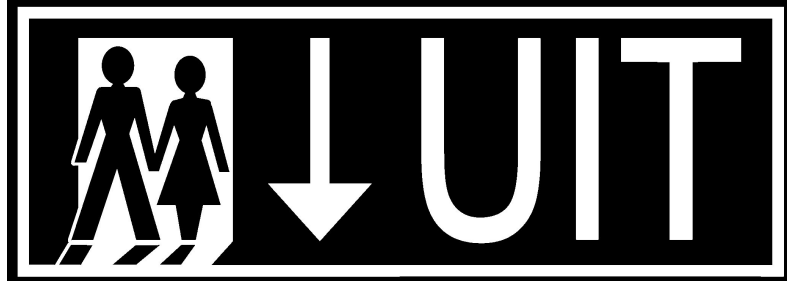
Wat is het?

Yksi is een galerie van de gelijknamige ontwerpersgroep, die bestaat uit Leonne Cuppen, Kees Heurkens en Eduard Sweep, allen afgestudeerd aan de Design Academy Eindhoven. Yksi is een typische representant van Dutch Design: sober en ingetogen, zonder uitbundigheid of overdadige decoraties. Wel tijdloos, degelijk met een vakkundige detaillering, die hoogwaardige en gebruiksvriendelijke producten. In het vijftienjarige bestaan is Yksi uitgegroeid tot een nationaal platform voor toegepaste kunst in Nederland.

Waar vind ik het?

Havenstraat 1, Eindhoven.

Wat doe ik er?

De galerie bezoeken, de ontwerpen bekijken, praten met de vormgevers en als het bevalt (en de portemonnee het toelaat) iets kopen. In de Dutch Design Week is de tentoonstelling ‘Yksi meets Rietveld’ in het Stadhuis van Eindhoven te zien. Met een wereldprimeur: het prototype van de nieuwe Kratstoel van ontwerpersgroep Rietveld by Rietveld. De tentoonstelling staat van 1 november tot en met 12

januari bij Yksi zelf. Op zaterdag 28 oktober is er een excursie naar Bergelijk en Waalre, naar woningen, een bushalte, een klok en fabriek ‘de Ploeg’ van Rietveld. De excursie wordt begeleid door architect Arie van Rangelrooij, aanmelden kan via de website www.yksi.nl of yksi@yksi.nl.

Wat kost het me?

Een bezoek aan de galerie is

uiteraard gratis, de prijzen van de producten variëren van enkele euro’s voor gadgets tot honderden euro’s voor meubilair.

Wie trek ik er nog meer?

Vormgevers, klanten, geïnteresseerden.

Hebben ze bier?

Misschien, maar thee, koffie en fris liggen meer voor de hand.

Al met al: hoe studentproof op een schaal van tien?

Acht, door de goede aandacht voor het ontwerpen, maar ook voor de afwerking van de artikelen en de sympathieke en goede ontwerpers.

Foto’s: Bart van Overbeeke

Therapeutisch tv slopen

Een uitstekende manier om af te komen van opgekropte spanningen en onderhuidse frustraties. Dat is volgens

Ronald Adriaans, secretaris van studievereniging Thor van Elektrotechniek, de televisiedeconstructiewed-

strijd die Thor jaarlijks organiseert. Op woensdag 18 oktober leefden 32 eerstejaarsstudenten zich met hamers, handen en voeten uit op zeven oude televisies. “De tentamenweek was net achter de rug, dat was extra motiverend”, meent Adriaans.

In een groepje van vier studenten binnen vijf minuten een tv optillen, een rondje rennen om enkele bomen, hamers of ander gereedschap grijpen en zoveel mogelijk tv-gruis door een opening van zeven bij zeven centimeter frotten. Wie de grootste massa door het gat krijgt, wint een bierkaart voor het Walhalla, de kroeg van Thor. Het concept viel zeer in de smaak bij de eerstejaars, vertelt Adriaans. “Enkele studenten waren zo enthousiast, dat ze zich nog een keer wilden uitleven op een tv. Alleen hadden de studenten dit keer weinig materialen meegebracht om mee te slopen. Dat was wel jammer.” Na afloop werd al het gruis gewogen: zo’n vijfendertig kilo aan tv-stukjes passeerden het gat. Foto: Bart van Overbeeke

Proef controle OV-jaarkaart ontspoort

Drie ‘studenten’ liepen tegen de lamp toen conducteurs van de NS de geldigheid van hun OV-jaarkaarten eens grondig controleerde. Maar één van hen bleek onschuldig. Een goede les, meent de NS, die de werkwijze nu heeft aangepast.

Sommige studenten raken vlak voor hun afstuderen zogenaamd hun OV-jaarkaart kwijt. Ze krijgen dan een nieuwe toegestuurd. Als ze hun diploma op zak hebben, leveren ze de nieuwe kaart in. Daarna

reizen ze nog enkele maanden gratis met hun ‘verloren’ kaart.

Het is de NS een doorn in het oog en het bedrijf wil de fraudeurs strenger aanpakken. Daarom kunnen alle conducteurs straks het nummer van de OV-jaarkaart in hun zakcomputer intoetsen. Als de kaart is opgegeven als ‘vermist’, moet de reiziger 35 euro boete betalen plus de kosten van de rit. Maar student Erik Thijssen was zich volgens een bericht in de Volkskrant van geen kwaad bewust

toen zijn kaart werd ingenomen. Inderdaad bleek er een vergissing in het spel. Het ging niet van een leien dakje, maar uiteindelijk vergoedt de NS de schade. “Er moet een typefout zijn gemaakt bij het controleren van het nummer”, denkt een woordvoerder van de NS. “Het is dus maar goed dat we eerst een proef hebben gedaan. Straks moeten de controleurs het nummer twee keer intikken als de kaart verdacht is.” (HOP)/●

TU/e-student ‘slimmer’ dan de rest

De TU/e staat bovenaan de ranglijst van de Nobiles Q-Masters test, een wedstrijd waarbij studenten online een intelligentietest kunnen doen. De wedstrijd is bedoeld om ‘high potentials’ op te sporen en in contact te brengen met het bedrijfsleven.

De wedstrijd wordt georganiseerd door uitgeverij Nobiles Media en vindt voor de tweede keer plaats. De test is te vinden op <http://Qmasters.nl> en bestaat uit een IQ-test en een EQ-test. Hoewel de test vrij fraudegevoelig is -je kunt bijvoorbeeld inloggen met een verzonnen naam-

denkt Nadia van der Vlies van Nobiles Media dat de meeste deelnemers eerlijk zullen zijn. “De meeste studenten willen gewoon weten wat hun score is ten opzichte van anderen. Al 22.500 mensen hebben de test gemaakt, dus als een paar tientallen van hen frauderen, maakt dat weinig uit.”

De tweede en de derde plaats op de ranglijst worden ingenomen door de Universiteit Twente en de TU Delft. Daarna volgen de universiteiten van Maastricht en Groningen. Ook vorig jaar scoorden de technische universiteiten het hoogst. Dat komt volgens Van der Vlies niet

doordat de intelligentietest voor een belangrijk deel uit cijferreeksen bestaat. “De TU’s scoren ook hoog op de EQ-test. Dat betekent dat TU-studenten niet minder sociaal vaardig zijn dan anderen, zoals wel eens wordt gezegd.”

De beste studenten zullen op 2 december tegen elkaar strijden tijdens de finale in de business university Nyenrode in Breukelen. De deelnemers komen die dag ook in contact met de recruiters van enkele grote sponsors uit het bedrijfsleven. De winnaar krijgt twee tickets voor een wereldreis en mag een jaar gratis studeren aan Nyenrode./●

Goud en zilver bij NK kanoslalom

Tijdens de Nederlandse Kampioenschappen kanoslalom in Zoetermeer won TU/e-student Werktuigbouwkunde Robert Bouten voor de tweede keer goud en Nicky Nibbeling, studente Biomedische Technologie, behaalde zilver bij de dames.

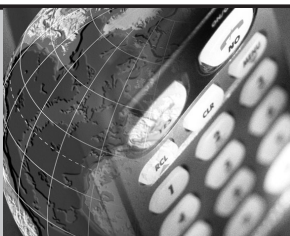
Robert Bouten in actie. Foto: Bart Roos

In ruim drie minuten tijd maakte Bouten twee foutloze ‘runs’ op de splinternieuwe wildwaterbaan in Zoetermeer. Hij was daarmee ruim een seconde sneller dan de winnaar van de zilveren medaille, David Backhouse. “Na de eerste run leek de strijd tussen oud-olympiër Floris Braat en mij te gaan, maar in de tweede run wist Backhouse erg sterk terug te komen”, vertelt Bouten. “Dat maakte het erg spannend.” Toch kwam de overwinning voor de student Werktuigbouwkunde niet helemaal uit de lucht

vallen. “Tijdens de Worldcup in Athene in mei eindigde ik al op de achtste plaats, dus ik had het wel een beetje verwacht. Maar het gaat zeker niet vanzelf. David Backhouse was eigenlijk sneller, maar hij kreeg strafseconden.” BMT-studente Nicky Nibbeling haalde vorig jaar eveneens zilver en ook zij is niet verbaasd over de

uitslag. “Ik ben eigenlijk altijd tweede boot”, zegt ze met een lach. “We zijn met drie dames in het nationale team en als je de uitslagen bekijkt, is de volgorde eigenlijk altijd hetzelfde. Om de winnares, Ariane Herde, in te halen, mis ik toch nog een paar seconden. Daar moet ik nog hard voor trainen.”/●

En hoe is het in Salvador?

Studenten van de TU/e gaan steeds vaker voor hun studie naar het buitenland. Voor stage of voor het verrichten van onderzoek, omdat het verplicht is of omdat ze het leuk vinden. Cursorlezers kunnen iedere week over de schouder van een TU/e-student in het buitenland meekijken.

In plaats van overwinteren in Benidorm of stagelopen in het pittoreske Wolfsburg, hebben wij het naar eigen mening iets beter aangepakt. Onze buitenlandse stage vindt namelijk plaats in Salvador, de op drie na grootste stad van Brazilië, in de staat

Bahia. Dit tropische oord staat bekend om de mooie stranden, goede surfmogelijkheden, het swingende karakter, de vriendelijke mensen, capoeira, stringbikini’s, en natuurlijk de wereldberoemde Universidade Federal da Bahia. Onze stagekeuze was snel gemaakt! We werken hier aan de mechanische realisatie van een robocup-team. Wij dragen dus ons steentje bij om deze voetballende robots net zo succesvol te maken als hun menselijke landgenoten. Het gaat er op deze universiteit ietwat anders aan toe dan op de TU/e. Naast regelmatige stroomuitval, rsi-bevorderende werkplekken, matige algemene faciliteiten en de slechte staat van het gebouw is het

vooral erg moeilijk om duidelijke afspraken te maken. Een Braziliaanse afspraak is niets meer dan een voorstel, wat soms behoorlijk vertragend werkt. Het motto van onze begeleider is niet voor niks: don’t you worry! En dat doen we dus ook niet. Natuurlijk is een groot deel van deze problemen ook te wijten aan de armoede die hier heerst. Zo leeft ongeveer zestig procent van de inwoners van Salvador in favela’s (krottenwijken). Het grote verschil in rijkdom zorgt voor veel criminaliteit. Zo kun je hier ’s avonds na acht uur in de meeste wijken je westerse gezicht beter niet laten zien. Naast de stage proberen we zoveel mogelijk van het land te zien. Heel

leuk is het om te merken hoe vriendelijk en gastvrij de mensen zijn die we leren kennen. Zo zijn we al twee keer meegenomen op vakantie met mensen waarvan we net de voornaam kenden. Op deze manier ontdekken we de mooiste plekken zonder in een bus met dertig Amerikanen te hoeven zitten. Tijdens deze vakanties hebben we een natuurreservaat bezocht dat doet denken aan de Grand Canyon en hebben we gerelaxed op echte Braziliaanse wijze in het vakantiehuisje van een van onze voetbalvrienden. Een belangrijk onderdeel hiervan is het drinken van ijskoud bier, bij voorkeur op een stampvol strand vanaf ’s ochtends vroeg. Niet onbelangrijk voor studenten: het kost hier geen klap.

Ook maken we op deze manier kennis met de authentieke Bahiaanse keuken die voornamelijk bestaat uit bonen, rijst, veel vet vlees en palmolie (dat laatste smaakt als boenwas met een vleugje afgewerkte motorolie). In onze vrije tijd doen wij verder verwoede pogingen de Atlantische golven

te bedwingen op een surfplank. Kortom, een fantastische ervaring om vier maanden te leven in Brazilië! Até Logo!

Dirk Kessels en Jasper Grasman, studenten Werktuigbouwkunde

www.dirkenjasper.waarbenijj.nu

Interne afstudeerders Natuurkunde krijgen stagevergoeding

De faculteit Technische Natuurkunde (TN) heeft begin deze maand besloten om TN-masterstudenten die binnen de faculteit afstuderen een stagevergoeding te geven. De vergoeding bedraagt 440 euro bruto per maand en is voor de duur van maximaal tien maanden.

TN is volgens ir. Tiny Verbruggen, de directeur bedrijfsvoering, de eerste faculteit die besluit dit structureel te regelen. Reden voor de maatregel is het feit dat de faculteit kampt met een sterke terugloop aan interne afstudeerders. Studenten kozen de laatste jaren steeds meer voor bedrijven, bij wie het al jarenlang gebruikelijk is om afstudeerders financieel te vergoeden. Volgens Verbruggen studeerde in collegejaar 2004/2005 nog maar dertig procent van de masterstudenten intern af. Het faculteitsbestuur hoopt dat dit percentage door de maatregel stijgt tot boven de vijftig. Voor de vertaling naar absolute getallen: momenteel studeren in totaal (extern plus intern) zo'n dertig masterstudenten per jaar af. Meer interne afstudeerders. Dit zou niet alleen goed zijn voor de studenten -ze zouden intern beter inzicht krijgen in het doen

van onderzoek en een betere kijk krijgen op een academische loopbaan dan extern- maar zeker ook voor de faculteit. Het vergroot de kans dat studenten kiezen voor een promotietraject.

Sfeer

Bovendien leveren interne afstudeerders een flinke bijdrage aan het onderzoek, en ook aan de sfeer binnen de faculteit. De regeling geldt voorlopig tot eind 2007, met de kanttekening dat ook studenten die eind 2007 beginnen met afstuderen nog aanspraak kunnen maken op de volle tien maanden aan stagevergoeding. In september 2007 evalueert het faculteitsbestuur de maatregel, om te kijken of de vergoeding gehandhaafd wordt. Het bedrag -440 euro per maand- zou vergelijkbaar zijn met de gemiddelde vergoeding die externe afstudeerders krijgen. Het geld komt uit bestaande derde geldstroombronnen./•

Twintig jaar Kekulé

Met veel paars rondom Helix gaf het Chemisch Technologisch Dispuut Kekulé vorige week feestelijk uiting aan zijn vierde lustrum. Het dispuut vierde zijn twintigjarige bestaan met verschillende activiteiten gedurende de week. Het debattoernooi op maandagavond was daarvan een van de hoogtepunten. "Een van de stellingen was 'Nederland moet een republiek worden'", vertelt senaatspresident Robin de Bruijn. "Daarover werd zeer emotioneel gedebatteerd." Al met al was het een "ontzettend

gave week", vindt De Bruijn. "We trokken veel aandacht met de versieringen en met de paarse badjassen waarin we woensdag rondliepen tijdens de borrel in de FORT. Tijdens het lustrumdiner op donderdag en het feest op vrijdag was er een grote groep paars geklede reïnisten. We zagen zelfs een paarse senaatstrui uit 1991. Er gingen genoeg pilseners op, dus de verhalen waren na afloop niet van de lucht."

Foto: Bart van Overbeeke

Verkiezing huisjesmelker van het jaar

Weigert hij de verwarming te repareren? Verhoogt hij zomaar de huur? Komt hij binnen als je staat te douchen? Geef je huisbaas dan op voor de verkiezing van huisjesmelker van het jaar. Studentenvakbond LSVb en SP-jongerenorganisatie Rood organiseren samen de vierde huisjesmelkers-

verkiezing. Eind december zijn de lokale voorrondes en in januari volgt de landelijke finale. Dan zullen we weten wie dit jaar de ergste huisbaas is. Met de verkiezing willen de jongeren protesteren tegen huiseigenaren die misbruik maken van de woningnood of de naïviteit van hun huurders. "Studenten

weten vaak niet wat hun rechten zijn", zegt LSVb-voorzitter Irene van den Broek, "Met deze actie willen we hen erop wijzen dat ze niet alles hoeven te pikken." Tot half december kunnen studenten hun suggesties aandragen bij de Landelijke Studenten Vakbond en Rood.(HOP)/•

WHAT'S UP?

67ste?

'TU/e 67ste in de top-100 van The Times', zo meldde de voorpagina van de vorige Cursor. Ik kan me haast niet voorstellen dat ik de enige student ben wiens kater abrupt verstoord werd door het lezen van dit bericht. Doet Delft het niet altijd beter in dit soort dingen? Gepakt door het bericht besluit ik naar de kantine te gaan voor een eenvoudige lunch. Eenmaal bij de kassa blijkt deze lunch helemaal niet zo eenvoudig te zijn, de gevraagde prijs doet vermoeden dat ik hier te maken heb met een heuse Michelin-ster. Het getal 67 schiet weer door m'n hoofd en ik trek m'n eigen conclusie; het kantinebeleid zal wel niet getest zijn in het onderzoek.

4,50 euro lichter ga ik even bij de studievereniging langs om een klacht over een tentamen in te dienen, een stap richting de examencommissie wordt overwogen. Maar aangezien de docent van het vak voorzitter van deze commissie is, lijkt er een schaakmatpositie te zijn ontstaan. Zolets verwacht je toch niet aan een faculteit waar ook het vak Organisatiekunde gedoceerd wordt? The Times heeft blijkbaar nooit van Montesquieu en zijn trias politica gehoord. Dit kan tenslotte niet ten goede van het onderwijs komen. Maar het leed is nog niet over; bij de parkeerauto-maat mag ik nog eens 3,50 euro betalen en als klap op de vuurpijl kom ik er bij de slagboom achter dat ik de enige ben zonder zo'n gratis parkeerpas! Al vloekend stel ik de eindbalans van deze dag vast op 8 euro en een zeer beperkte democratie. Hoe lang zou het nog duren voordat er ook nog twee euro voor een Cursor bijkomen? Ik troost me met de gedachte dat wij als TU-studenten blijkbaar kritisch en ambitieus zijn, en een 67ste plek nog niet genoeg vinden.

Durand Rekko is student Technische Bedrijfskunde

Naam van de club: Eindhovense Studenten Zaalvoetbal Vereniging Totelos
De sport: Zaalvoetbal (sinds een paar jaar ook wel: futsal, van het Spaanse 'fútbol sala')
Jaar van oprichting: 1978; KNVB-licentie in 1979
Het ledental: 150 (100 procent man)
Beste prestatie: Eerste team promoveerde vorig seizoen naar de eredivisie
Website: <http://www.totelos.nl/>

'Ploff' zegt de bal wanneer je hem laat stuiteren. Ook is hij iets kleiner dan een veldvoetbal-bal. Voetbal in een zaal. Het lijkt op veldvoetbal, maar het spel is wel degelijk anders. De ruimtes zijn kleiner en de acties explosiever. Dat zaalvoetballers tegen een plofbal schoppen heeft trouwens een reden. Op de harde ondergrond in de zaal zou een gewone voetbal alle kanten opstuiteren. Niet erg goed voor aantrekkelijk spel. Zaalvoetbal is snel en explosief, zo is te zien bij één van de vele trainingsavonden van zaalvoetbalclub Totelos.

Na een uurtje rondo'tje spelen (de spelers spelen elkaar in een kring de bal toe en twee personen in het midden dienen deze te veroveren), afwerken op doel en een partijtje staat het zweet op de rugen van de spelers. De naam van de club is dus niet voor niets een verbasering van 'total loss'. De Dikke Van Dale geeft daaraan niet voor niets als tweede betekenis: '(van mensen) uitgeput'. Het jaarlijkse hoogtepunt van Totelos is het IUTT-toernooi, het International University Totelos Tournament. Dat houdt de

club ieder jaar rond Hemelvaart. Dit jaar waren 34 teams uit tien verschillende landen te gast in Eindhoven. Verspreid over drie dagen speelden zij hun wedstrijden. Daarnaast werden uitstapjes naar bijvoorbeeld Amsterdam georganiseerd. "Leuke stad natuurlijk, maar veel van die studenten brachten ook even een bezoekje aan een coffeshop", zegt Wim Lumeij, voorzitter van de vereniging. De Totelossers vertrekken

zelf ook regelmatig naar een toernooi. Zo proberen ze elk jaar mee te doen aan een toernooi in Lloret de Mar. Daar combineert men het voetballen met het wilde nachtleven in wellicht de bekendste badplaats aan de Spaanse Costa Brava. "Soms sta je dan nog niet helemaal nuchter op het veld", aldus Lumeij. Leden werven doet Totelos in de Intro, maar belangrijker is misschien nog wel de interne competitie. Deze wordt door

het jaar heen door de club georganiseerd voor iedereen die een zaalvoetbalteam op de been brengt. Lumeij: "Van die teams vragen wij aan de goede voetballers, maar ook aan de gezelligste mensen, of ze niet bij ons willen komen spelen. Daarbij is het erg handig dat wij de scheidsrechters voor deze competitie leveren. Die kunnen nieuw talent goed in de gaten houden".

Foto: Bart van Overbeeke

De laatste communist

Het is niet vreemd dat juist in 1977 de Eindhovense Studentenvakbond (ESVB) werd opgericht. Het was het jaar waarin een economische bloeiperiode ten einde kwam. De meest gebruikte woorden waren begrotingstekort, vacaturestop en bezuiniging. De vrees was algemeen dat het onderwijs zou gaan lijden onder de financiële malaise waarin Nederland verzeild dreigde te raken. Daarom moesten ook jongeren zich organiseren, vonden drie studenten Bouwkunde. In th-berichten van die dagen staat een foto van de persconferentie waarin het bestaan van de ESVB wereldkundig wordt gemaakt. Op een podium een rij tafels. Daarachter vijf mensen, bestuursleden van de bond. Op het spandoek dat aan de tafels hangt, staat 'verbetering inkomen'. De zaal is gevuld met belangstellenden. Aan alles is te zien dat dit een blijvertje is. Bovenal is er veel om voor te vechten: de toegankelijkheid en kwaliteit van het hoger onderwijs zijn in het geding. De toestand van het land raakt de onderwijsinstellingen in de boezem. Met de vakbond ging het ineens heel snel, zegt Johan Lips nu. Toen was hij een 28-jarige Bouwkundestudent en medeoprichter van de ESVB. Het ene moment was er een clubje mensen met ambities, het volgende waren er contacten met de AbvaKabo (vakbond voor de publieke sector), had de bond zitting in de hogeschoolraad, kookte het vergaderingen van diezelfde raad voor en was het aangesloten bij een landelijk netwerk van overlegorganen. De enige sta-in-de-weg

was een groepje studenten van de Kommunistische Eenheidsbeweging Nederland die de oprichters van de vakbond, overwegend aanhangers van de Communistische Partij Nederland, dwars wilden zitten en met uitgesponnen debatten de bijeenkomsten probeerden te verstoren, herinnert Lips zich. Veel succes hadden ze overigens niet, want: "Het waren er maar een paar". De Leninistische splintergroepering werd ruim een decennium later opgeheven. De CPN bestond nog twee jaar langer om in 1991 op te gaan in GroenLinks. De ESVB wist het nog iets langer uit te houden, maar takelde af tot het rond het jaar 2000 onhoudbaar werd. De kern van het probleem was een gebrek aan bestuursleden, voortkomend uit een gebrek aan leden, voortkomend uit een gebrek aan studenten die ergens voor wilden opkomen. De laatste voorzitter van de bond was Lars Jansen, een student die er eigenlijk ook geen zin in had, maar die de verantwoordelijkheid nam voor de koers van het zinkende schip. Wat Lars eigenlijk nodig had, waren communisten; de chronisch verongelijken die achter elke beslissing een onderdrukking van de zwakkeren vermoeden. Zonder communisten geen gezonde vakbond. Later is er nog één communist aan de TU/e gesignaleerd. Bij de Tweede Kamerverkiezing van 2003 van stond hij 23e op de lijst van de Nieuwe Communistische Partij Nederland. Voor de ESVB was het al te laat.

Back

Forward

Stop

Home

Search

Favorites

Print

Mail

Download

Share

Address bar: http://www.marktplaats.nl/index.php?url=http%3A//koopjes.marktplaats.nl/caravans_en_kamperen/caravans_overige/54258327.html

Google Zoeken 28 geblokkeerd Spelling controleren Opties

MARKTPLAATS.NL
Gemaakt voor elkaar

Luie studentengrappen

Plaats advertentie

Mijn advertenties

Help en Contact

Mededelingen

Antiek en Kunst

Audio, Tv en Video

Auto's

Auto diversen

Banen

Boeken en Tijdschriften

Bouw en Tuin

Caravans en Kamperen

Computer Hardware

Computer Software

Contacten en Berichten

Diensten

Dieren en Toebehoren

Elektronica en Witgoed

Fietsen en Accessoires

Fotografie

Hobby en Vrije tijd

Huis en Inrichting

Kinderen en Baby's

Caravan te koop

De computer maakt lui. Je hoeft niks meer te plannen, niks meer te onthouden en ook in beweging komen is niet meer nodig, want de hele wereld is slechts 'a mouseclick away'. Zelfs de 'studentikoze actie' blijkt aan devaluatie te leiden door de digitalisering van de samenleving. Op marktplaats.nl staat onder de rubriek 'caravans' de BLOB te koop, een creatie van universitair docent bouwkunde Arno Pronk. 'Wegens omstandigheden' moet de 'multi-functionele' caravan met 'buitenkeuken voorzien van alle gemakken' weg. Het maximale bod, na zes-honderd views: 11 euro 11, maar liefst. Een beetje een laffe actie, vinden wij. Fotoetje kopiëren, advertentieje plaatsen, de link naar de Cursor sturen, en klaar is uw grap. Minimale inzet, nul risico, maximaal effect. Voeger, toen waren studentikoze acties tenminste nog echte stoere acties. Twintig jaar terug zouden studenten de pokdalige sleurhut op een onbewaakt moment naar de Brennerpas hebben gereden om er daar een kiekje van te schieten. Setje tuinkabouters erbij, gezeten aan een koffietafel, mooi plaatje. Of anders waren ze toch minstens naar camping De Paddestoel bij St. Anthonis gegaan om er een weekendje mee te kamperen. Gelukkig voor de grappenmakers zijn wij bij het vullen van deze rubriek net zo lui als zij en grijpen dit dus met beide handen aan. Misschien kan er iemand volgende week die grote oranje band die aan de TU/e-schoorsteen hangt op marktplaats.nl te koop aanbieden, onder de rubriek 'strandartikelen'. Hoeven we voor volgende week voor deze rubriek ook niets te verzinnen. Prachtig, die computer.

Downloading from site: http://www.marktplaats.nl/index.php?url=http%3A//koopjes.marktplaats.nl/caravans_en_kamperen/caravans_ov

Internet

Effe zeuren

/Fred Steutel

"Met Bos ben je de klos", zei politiek zwaargewicht Maxime Verhagen in verband met de AOW-plannen van Wouter Bos. Dat kan ik natuurlijk ook - eigenlijk ben ik ook een zwaargewicht; hoor maar: "Maxime's gast? Broekriem vast!" Dit soort sinterklaasrijmende uitspraken zijn typerend voor wat vroeger het politieke discours heette; het gaat nergens meer over. We hebben nooit kunnen horen wat Bos' AOW-plannen nou eigenlijk behelsden. Hoeveel geld zou er moeten worden opgebracht en door wie. Van alle ruim twee miljoen AOW'ers een tientje vragen schiet niet op, maar wat dan wel? Er mocht, zelfs van Bos' partijgenoot Van Dam, niet over gepraat worden, en dat terwijl een meerderheid van de ouderen best iets wilde bijdragen. De discussie over de hypotheekrente-afrek is ook nooit op gang gekomen; ook hier werd het debat gefrustreerd door oppervlakkige one-liners. Economen willen nog wel eens met een argument komen - weliswaar komen ze zelden tot een eensluidende conclusie, maar ze proberen toch iets. De politiek is dat stadium blijkbaar voorbij. Maxime zou zeggen: "Hypotheek, halal of niet; Bos die krijgt de zwartepiet". Onze politieke zware jongens, door sommigen zelfs 'mastodonten' genoemd, beschouwen de kiezer op dezelfde manier als waarop Pavlov zijn hond beschouwde: bij het horen van de bel moeten ze kwijlen en kwispelen. Je hoort alleen nog partijpolitieke reclameteksten; de kiezer wordt geacht daar als een hond op te reageren. Een extreem geval van zwaarwichtige minachting voor het kiezersvolk werd vertoond bij de verdediging door mastodont Balkenende van de zgn. Europese grondwet. Hij zei bijna letterlijk "Als je tegenstemt, ben je niet goed wijs". Maxime zou er misschien van gemaakt hebben "Daar is toch geen mens op tegen of hij moet mesjokke wezen". Nou ja, ook zwaargewichten hebben hun beperkingen. Als de heren nou een beetje aardig konden rijmen; konden we nog lachen. Maar het zijn van die chagrijnige rijmelaars. Waarom niet opgewekt: "Kinders gratis naar de kres, van 's morgens acht tot 's avonds zes!", of "Uw belasting moet omlaag? Voor uw stem doen wij dat graag!".

